

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Contra Aristocratem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

παρασημασμένων ημετέρον αειθρόν αγγύειν μόνον, αλλά Α
τόν βίον όλον ηγγυόμενα, τοιούτων όπισηδ όμάρτων, οία
τούτω βιβίωται.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
κτ' αριστοκράτους λόγου.

Χαρίδημον τον άρειττω ηγγυόμην ζενικού, και στρατηγού τα πα-
ρά κερσοβλέπην, τώ θρακικω βασιλεί, πολιτίω σφών αυτώ άδη-
νάσι επισήσαντο. τώ μω, γεγονότα χησίμων αυτώ: τώ δέ, περισο-
κάντες επ άλλων γρησέσαι. ώσει τούτου, ήφισμα έγραψεν άεισο-
κράτης εν τή βουλή τοιούτου: έαν τις άποκρίνη χαρίδημον, άγγύμω
έστω έξ άπάσης ή ή άδύναμιαν συμμάχω. έαν δέ τις τον άγγύμω
αδύλαται, * ή πελίτης, ή ιδιώτης, έκαστω δ έστω. τούτου κλητη-
ρί τώ ήφισμα έ δουκλής, τώ δημοδόνω λογω χησιόμω
και εμοι περι τον μω έδ τώ ήφισμα περι άνομον, επ κρίσην άσμερή, ή
δικαστήσα, και τώ πτωείαν * έπώ τις αυτώ γεγραμμένω έχει, δ δ-
πειν δέ, μη συμφείν τοίς άδύναμοίς τοιαύτω χαρίδημω δουμά
δωρεάν άποκρίνη γδ έξ αυτώ χερρόνησου, τώ δέ όπω, ο λογω δέ-
ξει, έξέταξει δέ τώ τώ περιόπτω ποιότητα, λέγων εκ έδ δωρεάν ά-
ξίον τον χαρίδημον, και τώ τα τοιούτων.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΩΣ ΛΟΓΟΣ.

ΜΗ ΔΕΙΣ ύμω, ο άνδρες άθλωμοί, νο-
μίση, μήτε ιδίας έβρας έμέ μηδεμά
έσχε ήκειν άεισοκράτους κατηγορήσαντα
του του, μήτε μικρόν όρρωτά π και φα-
λον άμάρτημα, έτοιμωσ επί τούτω
περάζην έμαυτον εις άπέβεια, άλλ' επέρ άρα όρρω-
έγω λογιζομαι και σκοπω. έσφ τώ χερρόνησον έχειν
ύμας άσφαλώς, και μη κώδρα κερσοδέντας άποστρη-
δύνα, πάλιν αυτώ, ώσει τούτου μοι έστιν άπασα ή
αουδή. δέ δη πάντας, ύμας, ει βούλεσθε όρρω-
τούτων μαθείν, και κτ' τοίς νόμοις δικασήωσ κείνω τώ
γραφή, μη μόνον τοίς γεγραμμένοίς εν τώ ήφισμα πε-
ρήμασι περισέχειν τον νομό, αλλά και τώ συμβησούμενα
έξ αυτώ σκοπείν. ει μω γδ ύμ άκούσασι δ' έδς ειδή-
να * τώ κεικοιυρημένω τώ αρχίω, έσως αυ ου έξη-
πάτησε. έπειδή δέ τώ εν έστι τή άδύνημαπον, τώ
έστων τον έσπον, και λέγων, και γραφειν ένοιω, όν αυ
ήκιστα ύμεις ύπίδοι δέ π και φυλάξοι δέ περιόκει μη
παύο θυμαζέιν, ει και τώ τώ ήφισμα ήμεις ουτώ
γεγραμμένον όπιδ ειζομω, ώς τώ δοκειν μω χαρίδη-
μω φυλακίω πνα τώ σώματω διδόναι τώ ως άλη-
θώς δέ δικασω και βεβαίω φυλακίω, χερρόνησον τής
πλευας άποστρείν, εικότως δ' αυ, αυ άνδρες άθλωμοί, έ
περιόκει μοι τον νομό, κ μετ' άνοίας άκούσατε ά-
λέγω. επείδή γδ ουχέ τή ανοχλουώτων ύμας, ου δέ τή
πολιτευσίω και πιστευομένων παρ' ύμίν ών, περιόκει
πληκοντό φημι δέξειν πεπεραγμένον, έαν έσον έστιν εν
ύμίν, συναγωνίσθη έ μοι, και περιόμως άκούσητε.
τώ τώ σώσετε, και ποιήσετε μη κατοκνείν, αυ τις και
ήμω οίπαυ δώαδω τώ ποιήσαι τώ πόλιν αγαθόν
οίησεται δέ, έαν μη χαλεπόν έδ νόμιση τώ παρ' ύμίν
λόγου τυχόν. τώ δέ πολλοίς τώ φοβουμένοίς, λέγων μω έσως ου δ' ενόις, βελπίσι δ' αυθρόσις τή
δ' ενόις, ου δέ σκοπείν επέρχεται * τή κοινών ου δ' εν έγω, αυ, ομνύω τοίς θεοίς άπαντας, άπόκνησ' αυ, εδ έ-

LIBANII ARGVMENTVM ORA-
tionis in Aristocratem.

Charidemum Oritam, peregrini militis ducem, Cer-
bleptis Thraciae regis imperatorem, ciuitate donarant
Athenienses: partim, quod vtilem reipublicae operam nauaf-
set, partim quod plura ab eo beneficia expectarent. De hoc
senatusconsultum fecit Aristocrates huiusmodi: Si quis Cha-
ridemum occiderit, comprehendi eum ius fasque esto in om-
ni ditione coniuncta cum Atheniensibus. quod si quis com-
prehensum asseruerit, siue ciuitas, siue homo priuatus, is for-
derum expers esto. Huius senatusconsulti accusator Euthycles,
Demosthenis vsus oratione, ait, primum, senatusconsultum
esse contra leges: quia cognitionem & iudicia tollat, & vind-
ictam ante crimen contineat scriptam. Deinde non esse esse
Atheniensium, tale Charidemo decernere praemium, per
quod Chersonesus amittenda sit, quod quo pacto sit futurum,
ipsa ostendit oratio. Examinat etiam personae qualitatem, af-
firmans, non meruisse praemia Charidemum, talia praesertim.

Aristocra-
tu decretu.
Euthycis
accusatio

DEMOSTHENIS ORATIO
CONTRA ARISTOCRATEM,
Hieronymo Vvolgio interprete.

Nemo vestrum, Athenienses, putet, me, vel vlllo priuato odio adductum, venire ad Aristocratem accusandum: vel cum paruum aliquod & leue delictum videam, propter illud aded paratum esse, ad inimicitias suscipiendas. Sed (si modò meum mei iudicium non fallit) in hoc omne meum studium incumbit, vt Chersonesum secu- rē teneatis: neque phaleratis decepti verbis, rursus ea spoliemini. Decet igitur omnes vos, si haec rectē cognoscere voletis, & e praescripto legum, controuersiam verē diiudicare: non tantum scripta in senatus-consulto verba considerare: sed etiam quid euenturum inde sit, prouidere. Nam si re statim audita, callida machinationes animaduerti potuissent: principid fortasse decepti non essetis. Quia verò hoc non minimum artificium est quorundam, ita & dicere & scribere, vt vos latentes insidias minimē perspiciatis, aut caueatis: nō aded mirum videri debet, si etiam hoc decretum nos ita scriptum ostendemus, vt, cum Charidemi salutem tueri videatur: Chersonesum, quae re vera est iustum & firmum reipublicae praesidium, nobis eripiat. Iurē autem, Athenienses, mihi operam hanc dabit, vt me dicentē cū beneuolentia audiat. Quia enim ego, nō vnus ex illorum numero qui vobis obturbāt, neque rursus horū qui in gerēda repub. magnam apud vos habēt auctoritatē, rē tantam esse actam ostēsurū esse me profiteor: vos si me, quod in vobis est, iuueritis, attentēque audieritis, tum hanc ipsam rem in integrum restituetis: tum animos addetis ceteris, vt si quid etiam nostrūm aliquis se reipublicae prodesse posse putarit, facere id non gra- uetur. Putabit autem, si audientiam impetrare a vobis non esse difficile existimauerit. Nunc istius rei metu multis, minus fortasse disertis, sed melioribus certē viris, quā eloquentes isti sunt, ne cogitare quidem quicquam de reipublica in mentem venit. Ego sanē omnes adiuro deos (idq. vobis dubiū esse nō

Beneuo-
lentia &
attētionis
captatio a
persona
& re.

ingenuos liberos suscipiēdos habeat: ob hęc qui ce-
dem fecerit, ne exulato. Cū multę leges sint, Athe-
nienſes, cōtra quas decretum istud factū est: nulli ta-
mē magis aduerſatur, quā huic modō recitare. Quā-
quam. n. lex ita palām ea cōcedit & dicit, ob quę li-
ceat occidere: iste illa neglexit omnia, & sine vlla ad-
iectione occidendi modi supplicij adſcripſit. At qui
cōſiderate quā sanctē & præclare ſingula distin-
xerit is, qui primū hęc percensuit? Si quis in ludis
aliquē occiderit: hūc infōtē esse definiit, quamobrē?
non euetū cōſideravit, sed eius qui fecerit, animum.
Is verō qui fuit? vinctē superare, nō occidere. Quōd
ſi ille infirmior fuit, quā qui ferre poſſet eum, quē
victoria requirit laborē: ipſum eius mali ſibi cauſā
extiſſe cēſuit, quapropter eius necē vlcisci noluit.
Rufus: Si in bello, inquit, imprudēs: & hunc esse pu-
rū. Rectē. Si. n. ego, hostē esse ratus, quēpiā occidero:
nō dare pœnas, sed veniā impetrare debeo. Si apud
uxorem, inquit, aut ſororem, aut apud filiam,
aut apud concubinam, aut eam quam ingenuę ſo-
bolis procreandę cauſa quis apud ſe habuerit: eum
etiam, qui propter hęc aliquem occiderit, indemne
facit: & omniū quidem iuſtiſſimē, Athenieſes, hunc
dimittit, quamobrē? quia, pro quibus cū hoſtib. dimi-
camus, ad eos ab omni cōtumelia & iniuria vindi-
cādos: pro iſdem etiam amicos, ſi quam cōtra leges
iniuriam aut cōtumeliam eis fecerint, occidere cō-
ceſſit. Cum. n. non genus aliquod ſit amicorū & ho-
ſtium: sed ē factis hoī vtrumque cēſatur: eos qui
hoſtilia faciunt, pro hoſte vlcisci lex liberam fecit.
Proinde per iniquū fuerit, tot reb. exceptis, ob quas
alios occidere liceat, ſolum illum omnium morta-
lium, ne ob hęc quidē occidi licere. Agē verō, ſi tale
quid euenierit, quale iam fortalliſ etiam alij cuipiā,
vt Thracia relicta, huc profectus, in vrbe alicubi ha-
bitet, non iam ea poteſtate, præditus, qua fretus mul-
ta designat interdita legibus: & pro ſua conſuetudi-
ne cupiditatibus indulgēs, eadem factitare inſtituat:
quid aliud agendum erit, niſi vt Charidemum impu-
nē agere pro libidine quiduis patiamur? Nec. n. per
iſtius ſenatus conſultum, tutum erit illum occidere,
aut eas de illo ſumere pœnas, quas lex concedit. At-
qui ſi quis ita putat & obicit, vbinā iſta fieret? quid
me quoque dicere vetat, quiſnam occiderit Charide-
mū? Verū nō hoc cōſiderādū est: ſed quoniā decretū
quod oppugnatur, ob rē nōdū factā ſcriptū est, ſed
talē, quę vtrū aliquādo futura ſit, necne, haud quiſ-
quam nouit: illa de futuris diſputatio cōmunis vtrin-
que relinquatur: & nos (quę rerū humanarū cōditio
eſt) ſpes noſtras ad ea ſic dirigamus: vt ſtatuamus, ca-
ſu aliquo, tā hęc quā illa fortalliſ vſu euenire poſſe.
Quōd ſi decretum ſuſtuleritis, atque aliquid illi for-
tē acciderit: definiat legib. ad necē eius vindicandam
pœnæ, & ſancitę ſunt. Sin cōſiderabit: paſſis iniu-
riā, ſi quos ille viuens violari præſidia legū eripien-
tur. Itaq; decretū hoc & omni modo legib. cōtrariū
eſt, & cōducibile vt abrogenet. Legē ſequentē legē.

L E X.

VII. legis
violatio,
militarem
licentiam
cohercen-
tis.

Quod si quem auferentem aut abducentem per vim & iniuriam, statim causa defensionis occiderit: impune occisum esse iubet. Sed hoc ob ea, propter que occidere licet: si quem auferentem aut abducentem per vim & iniuriam, statim causa defensionis occiderit: impune occisum esse iubet. Videte quæſo quā bene. Quōd enim, cum expoſuiſſet, ob quę occidere liceret, adſcripſit, Statim: ſuſtulit mali a-
quid conſulendi tempus. & quia ſcripſit, cauſā de-
fenſionis: ſignificat, ſe laſo dare poteſtatem, non alij
cuiquam. Lex igitur hęc, his de cauſis vlcifcenti ſta-

Quod si quem auferentem aut abducentem per vim
& iniuriam, statim causa defensionis occiderit: im-
pune occisum esse iubet. Sed hoc ob ea, propter
que occidere licet: si quem auferentem aut abducentem
per vim & iniuriam, statim causa defensionis occi-
derit: impune occisum esse iubet. Videte quæſo
quā bene. Quōd enim, cum expoſuiſſet, ob quę
occidere liceret, adſcripſit, Statim: ſuſtulit mali a-
quid conſulendi tempus. & quia ſcripſit, cauſā de-
fenſionis: ſignificat, ſe laſo dare poteſtatem, non alij
cuiquam. Lex igitur hęc, his de cauſis vlcifcenti ſta-

A παση ἔχη τούτων ἔνεκα μὴ φερόμεν κτείνοντα. Πολλοὶ δὲ
ἀνδρες ἀδελφῶν, νόμων ὄντων παρ' οἷς εἴρηται τὸ ψήφισμα
μαρτυροῦν οὐδένα μάλλον, ἢ φερόμεν τούτων τὸν ἀγνοῦντα
λέγοντος, ἐφ' οἷς ἔξεναι κτείναι. ὅθεν ἀπαντα παρ' οἷς
ταῦτα, καὶ γέγραπται, οὐδὲν ὑπαίτιον ὅπως αἰ τις ἀποκτε-
νῆ, τὴν πτωρίαν. καὶ τοὶ σκέψασθε ὡς οἰσίως καὶ καλῶς ἴ-
κασα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἔξαρχῆς διελεῖν. αἰ τις ἐν ἀ-
λοῖς ἀποκτείνῃ τινα, τὸν ὡρεῖσεν οὐκ ἀδικεῖν. ὅθεν περὶ τὸ
συμβῆν ἐσκέψαστο ἄλλο τι μὲν τὸ δεδρακότος ἔξεναι, ἐπὶ
ἧ αἰτιῆς ἔξεναι κτείναι, οὐκ ἀποκτείναι. εἰ δὲ οὐκ οἰσίως ἀ-
δικεῖσθε οὐκ ἔστι τὴν ἑσθῆν ἔνεκα κτείναι ποῖον αὐτὸν ἔσται.
τὰ δὲ πάσις αἰτιῶν ἡγήσατο. διὸ πτωρίαν οὐκ ἔδωκεν ὑ-
πὲρ αὐτῶν. πάλιν, αἰ ἐν πολέμῳ φησὶν ἀγνοῦντας, καὶ τὰ
εἴη κατὰ ἐπὶ καλῶς. εἰ γὰρ ἐγὼ τινα ἴδωμι ἐν αἰτιῶν οἰσίως
εἴη διεφθεῖρα: οὐδὲν ὑπέχευ, ἀλλὰ συγγνώμης τυ-
χεῖν δίκαιός ἐστι. ἢ ὅτι δάμνηται φησὶν, ἢ ὅτι ἀδικεῖ, ἢ
πὶ θυγατρὶ, ἢ ὅτι παλλακῆ, ἢ ἡ αἰ ἐπὶ ἐλδοῦσθαι πα-
σὴν ἔχη. καὶ τὸν ὅτι τούτων τινα κτείνοντα ἀδικῶν ποῖον
πάντων γε ὁρδοῦντα, ὡς ἀνδρες ἀδελφῶν, τὸν ἀδικεῖν
δήποτε; ὅτι ἑσθῆν ὡς τοῖς πολεμίοις μαχόμεθα, ἵνα μὴ
πάχων ὑβρεῖσιν μὴ δὲ ἀσελγῆς μὴ δὲ, ἑσθῆν τούτων
τοῖς φίλοις, εἰ μὴ τὸν νόμον εἰς αὐτοῖς ὑβρεῖσιν, καὶ
ἑσθῆν φερέσθαι, ἔδωκεν ἀποκτείναι. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἡμεῖς ὅτι
φίλων καὶ πολεμίων ἄλλα τὰ ὡραῖα ὁρδοῦντα ἔξεναι
ταῦτα ἔξεναι τοῖς ἐξέσθαι ποῖον, εἰ ἐξέσθαι μὴ
ρεῖ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. οὐκοῦν δίκαιον, εἰ ποῖον
τῶν ὄντων, ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ἔξεναι ἀποκτείναι, μὴ
αἰδεῖσθαι δεινὸν μὴ δὲ ὅτι τοῖς ἔξεναι ἀποκτείναι.
φέρε. αἰ δὲ τι συμβῆν τοῦτον, οἷον ἴσως ἢ δὴ τὰ καὶ ἀ-
λλο, ἀπαλλαγῆν μὴ ἐν θράκης, ἐλδοῦν ἢ εἰς τὴν πῶν
οἰκῆ που τῆς μὴ ἔξουσίας μὴ κτείναι κτείνον, εἰ τις πο-
λεῖ ποῖον τῶν ἀπειρηθῶν ὑπὸ τῶν νόμων. τοῖς δὲ ἐξέσθαι
καὶ τοῖς ἐπὶ θυγατρὶ τῶν ἐπὶ θυγατρὶ ὡραῖα ἄλλο, ἢ
σὴν τὰ δεινὸν χαρὶ δίκαιον ἑάντι βεῖσθαι, γὰρ αὐτῶν ἀ-
κτείναι γὰρ ἀσελγῆς, οὐδὲ πτωρίαν ἔξεναι, ἡ δὲ δίκαιον
ὁ νόμος, ὅθεν τὸ ψήφισμα τοῦ εἰρημίου μὴ εἰ τις ἐπὶ τοῖς
λαμβάνει, πῶν δὲ γὰρ οἷον αἰ ταῦτα, πῶν καλῶς καὶ μετῶν,
τῆς δ' ἀποκτείναι χαρὶ δίκαιον; ἀλλὰ μὴ τὸ ποῖον μὴ
ἀλλ' ἐπεὶ δὲ παρ' ἐπὶ τὸ φερόμεν ψήφισμα, οὐκ ὅτι ἢ δὴ
ζεῖσθαι μὴ πῶν ὡραῖα, ἀλλ' ὅτι ποῖον, οἷον εἰ
γὰρ σέτῃ μὴ δὲ οἷον τὸ μὴ τῆς μὴ δὲ οἷον ἐσθῆν, κα-
νὸν αἰροῦν ὑπαχέσθαι ὡραῖα ἢ τούτων ὑποδίντες αἰρο-
πῶν τῆς ἐλπίδας, ἢ τῶν σκοποῦν ὡραῖα, εἰ ποῖον
καὶ τούτων καὶ κτείνων συμβῆντων λῦσαι μὴ τῶν πῶν
φισμα, αἰ δὲ ἐπὶ συμβῆν πῶν ἐπὶ κτείνω, εἰ πῶν κτείνω
νόμοις ὑπὲρ αὐτῶν πτωρίαν, εἰσὶ γὰρ ἀσελγῆς ἐπὶ ἀ-
δικῆν τινα ἀνήσθαι τοῖς ὑβρεῖσθαι μὴ δὲ τῶν νομοῖς
κτείνω τῶν ἀντιῶν ἐπὶ τοῖς νόμοις τὸ ψήφισμα,
καὶ λῦσαι συμβῆν. λέγε τῶν ταῦτα νόμον.

Νόμος.

Καὶ ἐάν φερόμεν ἢ ἀγνοῦντα βία ἀδικεῖ, ὡς ἀμει-
βόμενος κτείνῃ, νηποῖναι τε θάνατον καὶ δόσει. ἀλλὰ ταῦτα
ἐφ' οἷς ἔξεναι κτείναι, ἐάν ἀγνοῦντα, ἢ φερόμεν βία ἀ-
δικεῖ ὡς ἀμειβόμενος κτείνῃ, νηποῖναι τε θάνατον κα-
λῶν. Θεασασθε ὡραῖα διὸς ὡραῖα. τὰ μὴ ὑπαίτιον
ἐφ' οἷς ἔξεναι κτείναι, ἀσελγῆσαι τὸ δίκαιον, ἀφ-
λε τὸν τῶν βουλοῦσθαι δὲ πῶν χρόνον. τὰ δὲ ἀμει-
βόμενος

αμυνόμενα, δέδωκεν δὲ οὐδὲν ἀποκνηνύειν, οὐδὲν εἰρή-
σαι, ἀλλ' ἀπλῶς, ἀπὸ πρὸς ἀποκτείνῃ, καὶν δικαίως, καὶν ὡς οἱ
νόμοι διδασκόν. ἀλλὰ νῆ Δία συκοφαντῆμεν τὸ πρῶτον.
τίνα γὰρ οἴσεται, ἢ ἀξίει βία ἀδικῶς, χαλεπὸς πάντας ἀ-
δελφοῖς. ἴτε γὰρ τῆς δ' ὅτι πάντες οἱ σφάτεμα ἔχοντες, οὐ-
τοι ἂν αἰ οἴωνται κρείττους ἔσεσθαι, ἄρουσι καὶ φέρονσι,
χρηματῶν αἰτιώμενοι, εἴτ' οὐ δεινὸν, ὡ γὰρ καὶ θεοὶ, καὶ φανε-
ρος ἀδελφάνομον, οὐ μόνον τῶν γεραιμύδρον νόμον,
ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἀπάντων ἀδελφῶν νόμον, τὸν
κρίνεται, ἢ φέροντα βία τὰ μὲν, ἐν πολέμῳ μοίρα, μὴ ἐξεί-
και μοι ἀμυνάσται; εἴ γε μὴδὲ τῶν τὸν ἕσπον ἐξέσαι
χαλεπὸν ἀποκτείνῃ, ἀλλ' ἐὰν ἀδικῶν ἀγῆν, φέρῃ βία,
τὰ πρὸς λιτὸν ἀγῶνος, ἀγῶνος δ' ἔπειτα ἐσαίτ' νόμου δι-
δοῦναι, ἐὰν ὅτι τούτοις, ἀδελφῶν ἐστίν. λέγει τὸν μετὰ ταῦτα
νόμον.

Νόμος.

Ὁς αἰ ἀρχῶν, ἢ ἰδιώτης, αἰ πὸς ἢ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι
τὸν δὲ, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν ἀπῆμον ἐστὶν καὶ παῖδας ἀπίκτες,
καὶ τὰ ἐκείνου. Ηκούσατε μὲν τῶ νόμου αἰ πικρῆ, ὡ ἀδελφοί
ἀθλιώται, λέγοντος, ὅς ἀρχῶν, ἢ ἰδιώτης αἰ πὸς ἢ τὸν θεσ-
μὸν συγχυθῆναι τὸν δὲ, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν ἀπῆμος ἔστω,
καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Ἄρ οὐκ μικρὰν, ἢ φάλλω
πρῶτον ἢ μὴν ἔχον ὁ θεὸς τὸν νόμον δοκεῖ, ὅπως κύριος
ἔσται καὶ μίτη συγχυθῆσθαι, μίτ' αὐ μεταποιηθῆσθαι;
ἀλλ' ἀριστοκράτης οὐτῶσιν, μίτ' ἐν φρονήσας αὐτῆ, μετα-
ποιεῖ καὶ συγχυθῆσθαι γὰρ ἄλλο ἔσται τὸ μεταποιεῖν, ἢ ὅταν
ἔστω τῆς ταπεινῶν δικαστηρίων καὶ ὄρεον, ὡ εἰρησάται
δὲ. Ἰδὲ ὅς πρὸς τῆς τιμωρίας, καὶ τὸ, τῆ λόγου τυχεῖν ἀντι-
σθῆσθαι ἐκείνοις ποιῆσθαι, ἢ ἄλλο τὸ συγχυθῆναι, ἢ ὅταν ἐξῆς ἰ-
τασι πάντα τὰν ἀπῆμον ἐστὶν ἐν τοῖς νόμοις τῆς γεραιμύδρον
γεραιμύδρον τὸν νόμον τοῦτῶσιν τοῖς νόμοις, ὡ ἀνδρες ἀθη-
ναῖοι, ἀδελφοί βίβηκεν ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς, οὐκ ἔπα-
ρα γεραιμύδρον δὲ τὸ πλῆθος. ἀλλ' ἐν κεφαλαίῳ λέ-
γει, ὅσοι νόμοι περὶ τῆς φρονικῶν δικαστηρίων εἰσὶ, καλεῖ-
σθαι λέγοντες, ἢ ἀρτυρέων, ἢ δίομνυσθαι τοῖς ἀγωνιστοῦ-
ταις, ἢ ἀλλ' ὅποιον πρῶτον ἀσπονδες, πάντα τὰς ὑπερβίβηκε
τοῦτῶσιν καὶ πᾶσιν ἀντιπὸν εἰρησῆ τὸ ἰψισμα τοῦτῶσιν γὰρ
οὐ κλησῆσθαι, οὐ κλησῆσθαι, οὐ μὲν τυχεῖν σιωπῆσθαι, οὐ δὲ μω-
σία, ἀλλ' ἀπὸ αἰτίας δὲ οὐκ ἢ τιμωρία γεραιμύδρον καὶ
αὐτῶσιν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι, ἢ ἄλλο τις εἴποι; καὶ
τοῦτῶσιν πάντα ὅτι πάντε δικαστηρίοις γίνεσθαι, πρῶ-
τον ἢ τῶσιν νόμοις. νῆ δὲ ἴσως εἴποι τις αὐτῶσιν ἀλλὰ
ταῦτῶσιν οὐδὲν ἔσται ἄξια, οὐδὲ δικαίως ὄρεον ἢ τῶσιν.
ἢ εἴρησθαι ἐστὶν δικαίωμα καὶ καλὰ; ἀλλὰ τοῦτῶσιν.
τοῦτῶσιν μὲν τῶσιν ἀπῆμον, οὐκ οἴσεται εἴτ' εἰρησῆσθαι γέ-
ρονε πᾶσιν ἐν ὑμῖν. τοῦτῶσιν ἢ τῶσιν πάντων, ὅποσιν ἔσται δι-
καστηρία ἐν ἀδελφοῖς, οὐδὲν οὐτῶσιν σφαιρότερον, οὐτῶσιν δι-
καστηρία ἐν ἀντιπῶσιν. βούλομαι δὲ εἰπεῖν δὲ βραχέων,
καὶ τῶσιν πᾶσιν, καὶ τιμῶσιν φέρῃ τῆ πόλεος ῥηθέντα, καὶ
τῶσιν ἔσται ἀκούσαντες, ἀρξομαι δὲ ἐντεῦθεν, ὅταν
κρίνεται μαθήσεται, ὅτι τῶσιν δωρεῶν ἐπανελεῖν ἢ τῶσιν
γεραιμύδρον δέδοται, ἢ μίτ' ὡ ἀνδρες ἀθλιώται, χαλεπὸν
μοι ἐπισημασθαι πολιτικῶν καὶ δὲ τῆς δωρεῶσιν ταῦ-
ταις, μεταδῶσιν αὐτῶσιν καὶ ἔσται καὶ οἴων καὶ νόμι-
μων, καὶ πάντων ὅσων πρὸ αὐτοῖς μέτεσθαι ἡμῖν. πολλο-
λα μὲν δὲ πρὸ ἡμῖν ἔσται τοῦτῶσιν, οἶα οὐκ ἔτερον ἐστὶν ἐν
δὲ οὐκ ἰδιώτησιν πάντων καὶ σεμνότησιν, τὸ ἐν ἀ-
ρεῖα πᾶσιν δικαστηρίων ὑπερὸν τῶσιν ἔσται εἴτ' ἢ
καλὰ τῶσιν δωρεῶσιν καὶ μωσῶσιν, καὶ ὡ ἀντιπῶσιν ἔσται μίτ', ὅσιν ὑπερὸν δωρεῶσιν ἀλλου δικαστηρίου. ὡ
dd 3

Atim, occidendi licentiam dedit. Iste verò nihil adie-
cit, sed in vniuersum dixit, si quis occiderit, siue iure;
siue vt leges permittūt. At hercule nos tē per calum-
nias exaggeramus. In quem .n. rapiendo, aut abducē-
do grassabitur vi, iniultē, Charidemus? In oēs hōmi-
nes. Noctis. n. hoc, ab omnib. qui habent exercitum;
eos quibus se putant esse fortiores, inuadi solere &
exagitari, vt pecuniam extorqueant. An non igitur,
ὁ dij immortales, iniquum est, & legibus manifestē
contrarium, neq; solum scripta, sed & cōmuni mor-
taliū legi, qui meas opes hostili more depradatur,
eū non licere mihi vlcisci? siquidē ne hoc modo li-
cebit Charidemū occidere: sed si per iniuriā vi aufe-
rat & abducatur, & res alterius depradetur, qui eū oc-
ciderit, proscribetur: lege, si propter hanc id fiat, im-
punitatem largiente? Recita sequentem legem.

L E X.

Quicūque magistratus, aut priuatus, autor fuerit hu-
ius instituti cōfundendi, idve mutauerit: is ignomi-
nia notetur, tum ipse, tum liberi, tum res eius. Audi-
distis, Athenienses, legem planē dicentem: Qui ma-
gistratus, aut priuatus in causa fuerit, vt hoc institu-
tum confundatur, idve mutauerit: ignominia nota-
ndum tum ipsū, tum liberos eius, tā quā illius sūt:
Num igitur parum aut leuiter cauissē videtur, legis-
lator, vt lex hanc rata esset, neve confunderetur, aut
mutaretur? At Aristocrates, parum ea curata, mutat
& confundit. Nam quid aliud est mutare, quā cum
extra ordinaria iudicia, & extra limites, quibus ho-
micidam prohiberi oportet, supplicia, concesserit al-
iquis, & causa dictione adēpta, proscripserit? Quid
porrò aliud est confundere, quā si quis ordine sic
omnibus iis, quæ legibus continentur, contraria scri-
pserit? Non solum igitur has leges, Athenienses, vio-
lauit: sed alias quoque plurimas, quas vitandi fastidij
causa non adscripsimus. Sed in summa sic dico; quæ-
cunque leges ad rerum capitalium iudicia pertinet;
quæ vel citari, vel testem esse, vel reos iusiurandum
dare, vel quiduis aliud præstare iubent: eas omnes
violauit, contra eas omnes hoc decretum fecit. Nam
vbi non citatio, non iudicium, non testimonia con-
fictorum, non calumnie iusiurandum: sed à crimine
statim pœna per scripta est, eaque interdita legibus
quidam aliud quispiam dicat? Atqui hæc omnia in
quinque prætoris sunt, mandata legibus. At enim,
dixerit aliquis, Ista verò nullius præcij sunt, neq; re-
ctè excogitata. Nunquid verò quæ iste scripsit, iusta
& præclara sunt? imò contra potius: an decreto isto
apud vos vniquam quicquam sit factū, iniultus haud
scio. His verò iudiciis inter omnia quæ in terris sūt,
nullum neque grauius, neque iustius reperietur. Bre-
uiter autem ea dicam, quorum commemoratio no-
stræ ciuitati laudis aliquid & honoris parit, & qui-
bus auditis vos oblectemini: inde ducto exordio,
vnde vos rectissime rem intelligetis: regressus ad
id quod Charidemo datum est, præmium. Nos, A-
thenienses, Charidemum ciuem fecimus, atque per
id beneficium, eum in societatem recepimus, patro-
rum, profanorum, institutorum, rerum denique om-
nium quibus ipsi fruimur. Sūt autem apud nos eius
generis complura, quæ nusquam alibi. Vnum verò
maximè proprium, & inter cætera nobilissimum, A-
reopagi iudicium, de quo vobis tot præclara narra-
tiones, tum fabulosa, tum nostris testimoniis confir-
mata supercūt, quot de nullo alio cōcilio. E quibus

VIII. legis violata ex-
aggeratio a conse-
quentibus;

Digressio in laudem
iudiciorū,
amplifican-
di criminis
& delectā-
di audito-
ris causa
instituta:
ac primūm
Arcopagi
celebratio

δύστη, καὶ καὶ ἀμύβλια, καὶ ἀλλ' ἀτὰ * δὴ ἐρηνεν ἄ * χεῖ
 ποιήσαι, ὁρῶντες, ὡς ἀνδρες ἀθλινοὶ, ταῦτα πάντα λέγων
 ὁ νόμος, καὶ γὰρ τὸ ἦν ἀκουσίῳ ἐλαττω τὴν τιμωρίαν, ἢ ἦν
 ἐκουσίῳ τὰς αἰτίας, δικασίῳ, καὶ τὸ πῶς ὁρῶντ' ἀσφάλεια ἀ-
 πελάτῃ * καὶ τὸ πῶς ἄτῃ ἐν φούρῳ, ὁρῶντες ἔχον ὅτι. καὶ τὸ
 τοῖς κριταῖς ὁποῦν καὶ καὶ ταῖς ἀπονομασίαις, καὶ τὸ
 τοῖς νόμοις κριταῖς ἀπάντων ἐστίν, καὶ ταῦτα πάντα ἔχει κα-
 λῶς, ταῦτα ὅτιν ἀπάντα δικασίῳ, οὕτω διοριζόμενα ὑπὸ
 ἦν ὁρῶντες νομοθετοῦντων, παρέβη γὰρ τὸν νόμον τὸ ψήφισ-
 μα ἐποστὶ ταῦτα μὲν δὴ δύο τῆλικα ἔχον, καὶ τοιαῦτα δικα-
 σίῃ καὶ νόμῳ ἐκ πάντων τῶν χρόνων πῶς ἄτῃ ἐδοκίμασα,
 ἔπειτα ἀναδίδως ὑπεπέθηκε. εἶπον ἢ ἔτερον πῶς τοῦ-
 τοῖς δικασίῳ, ὁ πάντων ἀγνώτατα πύτων ἔχει καὶ φε-
 κιδέστατα, ἀπὸς ὁμοιοῦν μὲν κτεῖται, ἐν νόμοις ἢ φη δὲ
 δρακέναι. τὸ δὲ ὅτι τὸ ἐπὶ δελφίῳ. δοκίμοι γὰρ μοι,
 ὡς ἀνδρες ἀθλινοὶ, ζητήσω τὸ πῶς ὅσον ἀπάντων οἱ
 πῶς τοῦτον ἐν ἀρχῇ τὰ δίκασίῳ ὁρῶντες. ποτέρου δὲ ἔλα-
 χροῦ φόνου ὅσον ἐπὶ νομίζω, ἢ πῶς γὰρ ἔδ' ὅσον νομιστέον; B
 λογιζόμενοι δὲ ὅτι μὴτέρα ὁρῶντες ἀπεκλονῶς, ὁμοιοῦν,
 θεῶν δίκασίῳ τυχῶν, ἀποφυγῶν, νομιστὶ δίκασίῳ πῶς
 ἐπὶ φόνου, οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς μὴ δίκασίῳ θεῶν ψήφισαδα, ὡς
 δὲ τὸ ὁρῶντες, γὰρ φόνου ἢ δὴ καὶ διορίζουσι σαφῶς,
 ἐφ' οἷς ὁρῶντες ἀποκτείνουσι. ἀλλ' οὐχ ὅσον ἔδ' ἀφείλαν
 ἀλλ' ἀπῶς, ἔλα πῶς ἀποκτείνω, φονί, χαλεπὸν, καὶ δι-
 κασίῳ, καὶ ὡς οἱ νόμοι δὲ δασί, ἐκδοῦν ποιεῖ. καὶ τοῖς πῶ-
 σιν εἰσὶ πῶς ἔλα καὶ λόγῳ δύο πῶς ὁρῶντες, ἢ τε τῶ
 δίκασίῳ καὶ ἀδικου. αἱ ἄμα μὲν τὸ αὐτὸ πῶς ἔλα οὐδὲν
 ἀδικοῦ ὅσον, οὐδὲ λόγῳ οὐδὲν. πῶς γὰρ ἀπὸ δίκασίῳ
 ἄμα ταῦτα καὶ μὴ γὰρ ὁρῶντες ἔτερον δὲ ἔλα ὁρῶντες
 ἐπὶ δοκίμασα. καὶ μὲν τῶν ἀδικῶν φωνῆ ὁρῶντες
 κτεῖται. ἔλα δὲ τῶν δίκασίῳ καὶ καλῶν. οὐ ὅτιν
 οὐδὲ ἔτερον πῶς ὁρῶντες, * τῶν ἀπὸς ἀποκτείνω, γὰρ
 φωνῆ ἀλλ' ἀφείλαν αὐτῶν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ
 ταῦτα ὁρῶντες πῶς ὁρῶντες, ἀγῶνιστον ἐστίν. τῶν τοῦ
 δίκασίῳ καὶ τῶν τοῦτον νόμῳ πῶς ὁρῶντες φωνῆ
 καὶ πῶς ὁρῶντες ἄλλο πῶς ὁρῶντες, τὸ ἐπὶ φωνῆ
 τῶν τοῦτον νόμῳ πῶς ὁρῶντες, ἢ ἔλα, ἢ ἔλα, ἢ ἔλα,
 ἢ πῶς ὁρῶντες ἐμπροσθεν πῶς ὁρῶντες καὶ τὸν μὲν βαλόντα
 ἀγῶνιστον πῶς ὁρῶντες δὲ εἰσὶ καὶ ἔλα τὸν φόνου εἰργασίῳ
 τοῦτον ἐπὶ ταῦτα λαγχάνεται. εἰ τοῦτον ἦν ἀφύ-
 λων καὶ μὴ μετῶν τῶν φωνῆ οὐδὲν ἔδ' ὅσον τοῦ-
 αὐτῶν ἔλα αἰτίαν, ἔλα ἀφείλαν ἢ φωνῆ τῶν ἀδικῶν
 τα μὲν οὐδὲν, ἔλα τῶν, εἰσὼ δὲ ἀδικῶν, ἀλλ'
 ἀφείλαν γὰρ ὅτι, καὶ μετῶν τῶν τῶν τῶν αὐ-
 τῶν ἢ μὴ φωνῆς, ἀφείλαν καὶ δεινὸν ἀφείλαν λόγῳ καὶ φωνῆ
 φωνῆ ἐκδοῦν ἐπὶ αἰτία τοιαῦτη ἐπὶ τοῦτον, πῶς ὁρῶντες δι-
 κασίῳ ἄλλο πῶς ὁρῶντες, ἔλα πῶς ὁρῶντες, τὸ ἐπὶ φωνῆ
 τοῦ. ἐπὶ ταῦτα γὰρ, ὡς ἀνδρες ἀθλινοὶ, κελδεὶ δικασίῳ ὑ-
 πέχειν ὁ νόμος, ἔλα πῶς ἔλα ἀκουσίῳ φωνῆ πῶς ὁρῶντες, μὴ
 πῶς ὁρῶντες ἐμβάλοντα αὐτὸν ἢ δὲ μὲν αἰτίαν ἔχει ἔτε-
 ρου φόνου ἐκουσίῳ, καὶ οὐχ ὅτι δεινὸν οὐχ οἶόν τε ἐλθεῖν
 αὐτῶν, παρεῖδεν αὐτὸν ὁ ταῦτα ἔλα δὲ φωνῆ τῶν αἰτίαν οὐδὲ
 ὅτι καὶ πῶς ὁρῶντες πῶς ὁρῶντες ἐπὶ ὁμοίαν ἐπὶ ὁμοί-
 αῖον αἰτίαν κατ' αὐτῶν. ἀλλὰ τὸ τε * ὁρῶντες εἰρεν-
 ὅτι ἐλα, κακῶν οὐκ ἀπῶς, πῶς λόγῳ καὶ κριταῖς.
 πῶς ἐπὶ ἐπὶ ὁρῶντες γὰρ τοῖς δικασίῳ οἶον, οἱ πῶς ὁρῶντες
 ἐπὶ ἐπὶ ὁρῶντες γὰρ τοῖς δικασίῳ οἶον, οἱ πῶς ὁρῶντες
 ἐπὶ ἐπὶ ὁρῶντες γὰρ τοῖς δικασίῳ οἶον, οἱ πῶς ὁρῶντες
 φωνῆ τοῦτον νόμῳ πῶς ὁρῶντες ὅτιν ἔλα τῶν πῶς ὁρῶντες
 πῶς ὁρῶντες ἔλα, ὡς γὰρ ἀπῶς, οἶον ἀφείλαν καὶ δικασίῳ
 ἐπὶ τῶν γῆ, καὶ μὲν ἀφείλαν, τὸ ἐπὶ τοῖς ἐκουσίῳ

A diuinam facere, & expiari, & alia quædam ordine ac
 diligenter sancita, prætare iussit lex. Rectè quidem
 Athenienses, hæc omnia. Nam quod & rerum non
 voluntarium minor pœna, quàm de industria com-
 missarum, sancitur, iustum est: & quod discededi po-
 testas datur, & quod exilio iubetur: rectè est prou-
 sum: & quod is qui ab exilio redit, expiatur, & pur-
 gatur certis ritibus, & omnis autoritas penes leges
 est, etiam hæc omnia præclare constituta sunt. Quæ
 iste vniuersa tanta æquitate à primis legislatoribus
 descripta, decreto isto scribendo neglexit. Hæc igitur
 duo tanta & talia iudicia atque instituta, iam in-
 de ab omni memoria recepta, tam impudenter tran-
 siliuit. Quin præter hæc tertium etiam, inter hæc om-
 nium augustissimum, maximique terroris, si quis oc-
 cidisse, fateatur, id tamen secundum leges fecisse se
 dicat: est autè hoc de quo dico, prætorium ad Delphi-
 nium. Nam mihi quidem videntur, Athenienses, hi
 qui primum his de reb. iura sanxere, præ omnibus a
 his hoc spectasse: vtrum nullam eadem esse licitam;
 an verò aliquam eadem facere fas esse, sit existiman-
 dum? Cum igitur, Orestem interfecta matre, idque
 haud negantem, deos iudices uactum, cædis absolu-
 tum esse reperissent: statuisse eadem aliquam esse iu-
 stam: nec, n. deos iniuste quicquam pronunciaturos:
 Proinde quia sic senserunt, iâ scribere, & aperte dif-
 finire instituerunt, quibus de causis occidere liceret.
 At ille profus nihil dempsit, sed in vniuersum, Si
 quis occiderit, inquit, Charidemum, siue id iurè fiat,
 siue vt leges permittunt, proscribit. Enimvero tum
 actiones, tum orationes oēs, duas habent appendi-
 ces, vnam iuris, alteram iniuriæ: quas simul eadem
 actio nulli potest habere, nec vlla item oratio. Nam
 qui simul eadem & iusta & iniusta esse queant? sed
 cū alterutra causa cōiuncta quælibet, explorantur.
 quæ causa si iniqua appareat: ipsa res improba iudi-
 catur. Sin iusta: bona & honesta. Tu verò neutrà ap-
 posuisti, cum scriberes, Si quis hunc occiderit: sed
 crimine ipso, sine vilo additamento, nominato, po-
 stea statim subiecisti, proscripsum esse. Tertium igitur
 hoc iudicium, & huus instituta te violasse con-
 stat. Iam ad hæc, quartum etiam, illud ad Prytanen.
 Id verò cuiusmodi est? Si lapis, aut lignum, aut ferrū,
 aut talè quippiâ delapsum, percusserit, atque aliquis,
 à quo id cōiectum sit, ignoret, ipse verò norit, & ha-
 beat telum quo cædes facta est: his rebus in hoc lo-
 co iudicium dicitur. quod si res inanimas, sensusq;
 & rationis prorsus expertes hoc crimine reas, nefas
 habetur non adducere in iudicium: nullò certè ma-
 gis eum qui nihil fortasse deliquerit (ponam deli-
 quisse): ut hominem tamen, & deum voluntate, com-
 munit nostræ naturæ participem, nefas & iniquum
 fuerit, indicta causa, & absque iudicio, talis criminis
 gratia proscribere: Cuiusmodi potèd aliud quin-
 tum iudicium violant, spectate, Phreatæum: in
 quo causam dicere lege iubetur, si quis ob cædē for-
 titam in exilium profectus, nondum reconciliatis
 exili propinquis, alterius voluntariæ cædis infimule-
 tur. Neque verò, quia huc ei venire non est inte-
 grum, eum neglexit is, qui hæc singula ordinauit: ne
 que propter ea quod prius etiam tale quid designarit
 simile crimen in eo satis esse probatum censuit: sed
 eam rationem inuenit, qua & pietati consuleret, &
 illum nec defensione nec iudicio priuaret. Quid igitur
 fecit iudices illd adduxit, quò illi accedere fas
 erat, designato quodam regionis nostræ maritime
 loco, qui ad Phreatam appellatur. Põit, ille naue ac-
 cedens, verba facit, terra non contacta: illi in terra
 auscultant & iudicant. quod si conuincitur, præ-
 scribitur.

3. Iudicium ad Delphinium.

4. Iudicium Prytanen.

Phreatæum iudicium.

nas luit cædi voluntariæ constitutas: idque meritò. A
 Sin absoluitur: indemnitas quidem eius criminis abit:
 sed exilium ob priorem cædem indictum, sustinet.
 Qua igitur gratia tanto studio tractata sunt hæc om-
 nia? Paris impietatis harum sanctionum autor esse
 censuit, vel ad facinora connivere, vel in fontem pro-
 scribere. Enimvero si tantum studium adhibetur, vt
 * hi qui iam homicidæ iudicati sunt, de criminibus
 post obiectis se purgare, venire in iudicium, & om-
 nem æquitatem consequi possint: iniquissimum
 profecto fuerit, de nondum conuicto, re non-
 dum explorata, vtrum fecerit, nec ne: i-
 tem vtrum inuitus an volens fecerit, scribere, deden-
 dum cum esse ante iudicium ipsis accusatoribus. Sex-
 ta porro vlciscendi ratio restat, præter has omnes.
 qua itidem præterita, decretum hoc scripsit iste: si
 quis hæc ignorauit omnia: si tempora quibus hæc
 singula facienda fuissent, præterierit: si alia quapiam
 de causa tali modo suum ius persequi non vult, &
 homicidam tum in templis, tum per forum obam-
 bulantem videt: ducere illum licet in carcerem, non
 domum, nec quò cuique libitum est: id quod tu cõ-
 cessisti: eoque coniectus, ante latam sententiam, ni-
 hil omnino patietur: conuictus quidem morte mul-
 ctabitur. sed si accusator quintam suffragiorum par-
 tem non tulerit: mille drachmas ipse insuper soluet.
 At non hoc modo iste scripsit: sed & in fontem cri-
 minandum, & indemnatum statim dedendum esse,
 quòd si quis hominum, aut tota etiam ciuitas tot le-
 gibus & institutis à me enumeratis ne destruantur
 (quæ & ostensa diuinitus, & ab omni æuo à mortali-
 bus vsurpata fuerunt) optuletur, & eum qui per in-
 iuriam & contra legem interdicta violetur, eripiat:
 fœderib. exclusum esse scripsit: & huic præterea ne-
 que defensionis, neque iudicij copiam fecit: sed &
 hunc statim sine iudicio punit. Quod nam decretum
 isto crudelius aut iniquius excogitari queat? Est ne
 adhuc nobis aliqua lex reliqua? Heus tu ostende. Re-
 cita hanc.

Sexa vlcif-
 cendi ho-
 micidæ ra-
 tio.

L E X

¶ X. legis
 violatia.

Si quis violenta morte occubuerit: in eius vltionem
 necessariis corpora pignerare liceat, donec aut cæ-
 dis causam dixerint, aut homicidas dederint. Capi-
 dis aut corporu pignoribus ad tertium vsq; progred-
 iantur: vltra, nefas esto. Cum leges, Athenienses,
 præclare multæ sint: haud scio an vlla huic vel præ-
 stantia, vel æquitate sit præferenda. Considerate, que
 so, quanta æquitate & humanitate sit cõdita. Si quis
 inquit, violenta morte occubuerit. Primum quia ad
 scripsit, violèta, significare voluit, si per iniuriam sit
 occisus: cognatis pignora capere licere, donec aut
 cædis causam dixerint, aut homicidas dederint.
 Considerate, quàm bene prius causam dici velit.
 Quòd si nolint, post dedi imperauit. Sin horum v-
 trûque detrectent: pignora licere capi vsque ad tres,
 non vltra. Contra totam igitur legem hanc decre-
 tum factum est. Primum enim, si quis occiderit,
 scribendo: non adscripsit, iniuste aut violenter, nihil
 omnino denique. Deinde priusquam causam dici
 iusserit, statim scripsit, licere abduci. Præterea lex, si
 neque causam dixerint hi apud quos facta cædes est
 neque fontes dederint, contra hos pignorum cap-
 tionem ad tres vsq; concedit. Ille verò hos
 omni crimine liberauit, nulla prorsus eorum facta
 mentione: sed iam exulantem (quanquam natura &
 omnium mortalium communi suffragio cõprobata
 lege, cõstitutu sit, vt exul admittatur) si qui susceperit
 societate fœderum excludit, supplicè ni dederint:

καὶ αὐτῶν οὐδὲνα. * οὐδὲ τὸν ἠδὴ πεφύλακτα * (φύσει γὰρ οὐτὸ καὶ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον καί-
 μη, τὸν φύλακτον ἀδελφότητος) τοὺς ὑποδείξαντας ἐκαστοὺς εἶναι γράφει, εἰ μὴ τὸν ἰκέτην ἐκδοτὸν δίδωσι.

φόνους δὲ ἴκλω ἔδωκε. δικαίως. εἰ μὴ ἡ δόξα ἦν ταύτης μὴ
 ἀδίκως ἀφίεται τὴν δ' ὅτι τὰς ἀρετὰς φόνος ἐγγύς ἔ-
 πέχει. τίς οὐ ποτὲ ἐνεκα ταύτης οὕτω διεσπασαί-
 στον ἠγάτη ἀσέβημα ὁ ταῦτα διαίρων, τότε ἀδικοῦντα
 εἶναι, ὅτι τὸν ἀναιπὸν ἐκιδόναι περὶ δίκης. καὶ ὅτι εἰ καὶ
 τῶν ἀνδρῶν, τῶν ἠδὲ κερκεμύρων, τοσαῦτα ἀποδὴ γ-
 νῆται, ὅπως λόγος καὶ κρίσις, καὶ πάντων, ὅπου ἐστὶ δίκαια,
 τὸ δὲ ἀντὶ καὶ τῶν ὑπερῶν αἰπῶν ἠπὺ καὶ γὰρ τὰ μὲν
 ἐαλωκότος, μὴ ἐγνωσμένου, ποτερον δὲ δρακεν, ἢ οὐ πο-
 ποτέρ ἄκων, ἢ ἐκων, πεινῶν γράφει, ὡς ἐκδοτὸν τοὺς
 ἐγκαλοῦσιν αὐτοῖς περὶ δίκης. ἐπὶ τοίνυν ἐκτὶ πινυμῶν
 περὶ ἀπάσας ταύτας, καὶ ὁμοίως ὁμοίως, γράφει
 τὸ ψήφισμα οὐτοσί. εἰ πάντα ταῦτα πρὸς ἡρόκλειον, ἢ περὶ
 λιλυθῶσιν οἱ ἄλλοι, ἐν οἷς ἐδεῖ τούτων ἕκαστα πινῆν, ἢ
 δι' ἄλλου οὐχὶ βούλεται τοῦτοῖς τοῖς ἔσοις ἐπέμνειν
 τὸν ἀνδρῶν δι' ὅρα καὶ ἐπιόντα ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ ἄλλοι
 τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ τῶν ἐξῆς εἰς τὸ δεισμῶν, οὐκ οἶον
 δεῦρ' εἶναι ὅποι βούλεται πρὸς ὡσαυτὸν δὲ δεισμῶν καὶ ταῦτα
 ἀπαχθεῖς, οὐδὲ ὅποι καὶ ἀπὸ κείνου πείσεται, ἀλλ' ἐπὶ
 μὲν ἀλῶ, θανάτω ζημιωθήσεται. εἰ μὴ μὲν ἀλλ' ἐπὶ
 πέμπτου μέρους τῶν ψήφων ὁ ἀπαχθῶν χιλίας περὶ
 φλήσει. ἀλλ' οὐχ ὅσα ἐγράψεν ταῦτα ἀλλὰ τὸν μὲν ἀ-
 δίκων ἀπάσασιν τὸν ἢ ἀκείνον, ὁμοίως καὶ ἐκιδόναι
 δεῦρ' εἰναι δὲ πρὸς ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλην ἢ πόλιν τοσοῦτος νό-
 μιμοῖς ἀπαχθεῖς ὅσοις ἐγὼ διεξελήλυθα, καὶ το-
 σοῦτοις δικαστηρίοις καταλυομένοις ὅσοις εἴρηκα, ἀπὸ
 κατὰ δεῦρ' εἶναι, καὶ μὲν ταῦτα ἀνθρώποι γινώσκοντα πάντα
 γινώσκον, βροχθῆσιν, καὶ τὸν ὑβριζόμενον καὶ ἀδικοῦντα
 νον ἀπέληται, ἐκαστοδὸν ἐγράψεν εἶναι, καὶ εἰ δὲ τούτων γινώ-
 οὐδὲ κρίσιν πεποιήκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ὁμοῦς ἀδίκων κρίσις
 κολάζει. πῶς αὖ, ἢ δεινότερον γινώσκον, ἢ ἀδικοῦντα
 τούτου ψήφισμα, ἀρα τίς ἢ μὴ ἐπὶ λοιπὸς ὅτι νόμος, δὲ
 ζῶν ἔσσι. λέγει τούτοις.

Νόμος.

Εἰ μὴ πρὸς βία ἢ θανάτῳ ἀποθανῆν, ὑπὸ τούτου τοῖς ἀ-
 σήκουσιν εἶναι τὰς ἀνδρῶν φίας, ἕως αὐτῶν δὲ δίκης τῶν
 ὑποχρῶσιν, ἢ τοῖς ἀποκτείναντες ἐκιδόναι. τῶν δὲ ἀνδρῶν
 φίας, εἶναι μὲν ἕως πλείων ἢ μὴ. Πολλῶν, ὡς ἀνδρῶν ἀ-
 ναίων, καλῶς ἐχόντων νόμον, καὶ οἷον εἶναι πρὸς ἡπὺ καλῶς
 εἶναι ἔχει καὶ δικαίως ὁ νόμος. σπεῖλα δὲ ὡς νομίμως καὶ
 σφόδρα ἀνθρώπων καίεται. εἰ μὴ τις βία ἢ θανάτῳ ἀ-
 θανῆν φησὶ. περὶ τὸν μὲν δὲ τούτω ἀποστράφας τὸ βίαιον,
 σύμβολον πεποιήκεν. ὡς γινώσκοντες ὅτι, αὐτῶν ἀδίκων κρίσις,
 ὑπὸ τούτου φησὶ, τοῖς ἀσήκουσιν εἶναι τὰς ἀνδρῶν
 φίας, ἕως αὐτῶν δὲ δίκης τῶν φόνου ὑποχρῶσιν, ἢ τοῖς ἀποκτείναν-
 τας ἐκιδόναι. σκοπεῖτε ὡς καλῶς. ἀρετέρον μὲν ἔσ-
 χεῖν δίκης ἀξιοῖ. μετὰ ταῦτα δὲ, αὐτῶν τὸ μὴ βούλε-
 ται ἀποστράφειν ἐκιδόναι. εἰ μὴ ἢ μὴ δεινότερον τοῦτο
 εἶναι, τὸ ἀνδρῶν φιον φησὶ εἶναι μὲν τριῶν, πλείων δὲ
 μὴ. ὁμοῦς τοίνυν ὅσον τῶν νόμων εἴρηται τὸ ψήφισ-
 μα. περὶ τὸν μὲν γὰρ εἰ μὴ τις ἀποκτείνῃ γράφει, οὐ ἀποστ-
 ράφει, ἀδίκως, οὐδὲ βία, οὐδὲ ὅπως οὐδὲν. εἴτα περὶ
 τῶν δίκων ἀξιώσας λαβεῖν, ὅτι εἰς ἐγράψεν ἀνάγκην εἶναι
 περὶ δὲ τούτοις, ὁ μὲν νόμος, αὐτῶν μὴ δίκης ὑποχρῶσιν
 παρ' οἷς αὐτῶν τὸ πάθος γινώσκον, καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἐκ-
 ιδόναι, καλῶς καὶ τούτων εἶναι ἀνδρῶν φιον μὲν ἕως
 ὁ δὲ, τῶν μὲν ἀδίκων παρῆκα, ὅτι οὐδὲ λόγον πεποιή-
 οὐ κοῦ

αἰκούσῃ καὶ τῆ μὴ ἀποδεῖναι πῶς αὐτὸν ἀποκτείνῃ, καὶ τῆ
μαθῆμιαν κρίσιν εἰπεῖν, καὶ τῆ μὴ δίκας αἰτεῖν, καὶ τῆ παν-
τα γόθειν διδόναι λαβεῖν, ἔπειτα τοῖς ὑποδέξασθαι, ἀλ-
λα καὶ παρ' οἷς αὐτὸ πάθος γήρηται κολλάζειν, καὶ πᾶσιν ἔ-
τασι παρῆτος καὶ ὧσα τῶν εἰρηκῶ τον νόμον. Λέγε δὴ
τὸν εἰρηκῶ.

Νόμος.

Μηδὲ νόμον ἐστὶ ἀδρι εἶναι θείναι, εἰ μὴ τὸ αὐτὸν ἐφ'
ἀπασι ἀδελυαῖσι. Ἐστὶ ἰδίον ἐκείνῳ τῷ φωνικῶν ὁ δὲ ὁ νῦν
αἰσθησάμενος νόμος, ὃ ἀδριε δίκας αἰτεῖν. οὐδὲ ὅποιε δὲ
ἠτίαν ἔχει καλῶς, ἢ περὶ ἄλλος τις. ὡσαυτὸν γὰρ ἄλλος
πολιτείας ἴσον μέτεσθαι ἐκείνῳ, ἔπειτα ὡς τὸ δεῖν ἔτ' νόμων
ἴσον μετέχειν πάντας ὁ δὲ αὐτὸν. Ἐστὶ ταῦτ' ἐγράψαν,
οὐδὲ νόμον ἐστὶ ἀδρι εἶναι θείναι, εἰ μὴ τὸ αὐτὸν ἐφ'
ἀπασι ἀδελυαῖσι. ὅποτε τῶν τὰ ψήφισματα δεῖν καὶ
τοῖς νόμοις οὐλογοῦνται γράψαν ὁ γράφων ἴδια τὴν χει-
δῆται ποιοῦσι, ὃ μὴ πᾶσι ἔμιν ἐστὶν, σαφῶς ὧσα τῶν
αὐτῶν εἰρηκῶ ἐπὶ τὸν νόμον, ἔπειτα δὴ τῶν ἀμειδῶ νομοθετεῖν ἔ-
ξεσι, ταῦτα οἱ ψήφισματα γράψαντες, ἔνομα αὐτῶν εἰρηκῶς
εἶναι. Λέγε τὸν ταῦτα νόμον, ἢ οὗτοι πάντες εἰσὶν.

Νόμος.

Ψήφισμα ἢ μηδὲν, μήτε βουλῆς μήτε δήμου, νόμος κυριώ-
τερον ἐστὶν. Κατὰ τοῦ Πάνυ μικροῦ ὑπέληφα μοι τὸν λόγον,
ὃ ἀδριε δίκας αἰτεῖν, ἔπειτα δὲ καὶ ὧσα τῶν εἰ-
ρηκῶ τὸ νόμον τὸ ψήφισμα. ὃς γὰρ ὑπαρχόντων τούτων
νόμων, πᾶσι λαμβάνει τούτοις, γέγραφε καὶ κατέλα-
σει ἴδιον ἀδριε ψήφισμα τῶν τῶν ἄλλο πρὶν
φῆσαι, πᾶσι ψήφισμα νόμου κυριώτερον ἀξιοῦν ἐστὶν; βέ-
λομαι τῶν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῶν ψήφισματῶν δειξάτω γὰρ
γραμμάτων πῶς ἀδριε δίκας αἰτεῖται τῆς πόλεως, ἢ εἰ-
δῆται ὅτι ἀδριε δίκας αἰτεῖται τὰ δίκας, ὅταν αὐτῶν ἐνε-
κα τούτου γράψαν τὴν πρῶτην, καὶ μεταδιδύμῃ τῶν ὑ-
μῶν ὑπαρχόντων, καὶ μὴ δὲ ταῦτα δοκεῖν ποιεῖν, βέλη-
ται κακοῦ γὰρ καὶ ὧσα γράψαντες. Λέγε τὰ ψήφισμα-
τα ταῦτα, ἢ καὶ μὴ μικροῦ ἀκούειν ὑμῶν ἢ, ὃς ἐκείνου
τῶν ψήφισματων αὐτὸ τῶν εἰρηκῶ, ἔπειτα ἔπειτα κα-
τηροῦσθαι, Λέγε.

Εἰ τῶν ψήφισματων.

Ὅρατε ὅτι πᾶσι τοῖς ἀνδρῶν ἀδελυαῖσι, τὸν αὐτὸν τρέπον γέ-
γραφα πρὸς ἑσὺν κησὶν ἔπειτα αὐτῶν ἢ αὐτῆ τιμωρία, καὶ ὡσαυτὸν
αὐτῶν ἀδελυαῖσι ἀποκτείνῃ, κυρίως μὲν ἔπειτα τοῖς ἀδριε τῶ-
ν ὑπαρχόντων ὑμῶν νόμοις, σεμνοῖς ἢ ἀποφαινόμενοι, οἷον
εἰ δακρυαῖς ἐποίησαν τὸ τάξει τὸ τούτων μεταδιδύμῃ τι-
νῶν, ἢ ἀδριε δίκας αἰτεῖται ἀλλὰ ἀδριε δίκας αἰτεῖται μὲν καὶ
ὁ δὲ αὐτὸ τρέπον τούτοις, ὡς γοῦν ἔδειξεν ὅταν ἀξίων,
ἴδιον τὸ γράψαν ἐπεχείρησε, μικρῶν δὲ ἀποφαινόμενοι κατέκρινον
τὸ δακρυαῖς, εἰ ἢ τὴν πολιτείαν δεδωκατε τῶν χειρῶν, ὃ
γὰρ ὡς ἀγαποῦνται τῶν ὑμῶν καὶ ἀποφαινόμενοι τῶν χείρων
αὐτῶν γέγραφε, καὶ ἀποφαινόμενοι τῶν ὑμῶν ἐκείνου, ὅπως
ἀδριε δίκας αἰτεῖται, ἢ βούληται ποιῆν πῶς ὁ τῶν δὲ λέγω δει-
κνύται, ἢ ἀγνοῶ τῶν ὑμῶν, ὃ ἀδριε ἀδελυαῖσι, ὅτι ὡς
μὲν τῶν νόμων φανερός γέγραφε τὸ ψήφισμα
ἀδριε δίκας, οὐχ ἔξει δειξάτω, ὃ δὲ δεινότατον πάντων
ὅτι, τὸ μηδὲμίαν κείσιν ἐπὶ παντὶ ποιῶσαι τῶν ψήφισ-
ματων ποιῶσαι αἰτίας, τῶν ὑπαρχόντων περὶ τῶν ἐγὼ
εἰ ἀδριε τούτου πολλὰ μὲν λέγειν οὐκ οἶμαι δεῖν.
ὃς δὲ τῶν ψήφισματος αὐτῶν δειξάτω σαφῶς ὁ οὐδὲ τῶ-
ν ἡγούμενον εἶναι κείσιν οὐδὲμίαν τῶν τῶν αἰτίας ἔ-
ροτι. γέγραφε γὰρ, εἰαν τις ἀποκτείνῃ χειρῶν, ἀγνώμους ἔστω, εἰαν δὲ τις ἀφείληται, ἢ πολίτης, ἢ ἰδιώτης,

A Proinde tum quia non apposuit modum cædis, tum
quia iudicium non nominat, tum quia pœnas exigi
non iubet, tū quia dat vndique cōprehendendi fa-
cultatem, tum quia eos qui receperint, non eos apud
quos facta cædes fuerit, puniri iubet, rebus denique
omnib. hanc quoque legem decreto suo violauit. A-
ge se quentem recita.

LEX.

Neque fas esto legem de vno viro ferre, nisi eadem
ad omnes Athenienses pertineat. Hæc lex modò re-
citata, iudicēs, non iam & ipsa est rerum capitalium:
nihil hominūs tamen, vt si qua alia, præclara. Nam vt
reliqui iuris ciuitatis, ita legum quoque omnib. æ-
quam partem esse tribuendam censuit legislator: pro-
pterea que scripsit, nefas esse ferre legem vno de vi-
ro, nisi eadem ad oēs quoque Athenienses pertinere
queat. Quando igitur in confesso est, decreta secu-
dum oēs leges scribi oportere: qui Charidemo tale
quippiam priuatim decernit, quod nō vobis omnib.
ex æquo tribui potest: is haud dubiè legem hanc vio-
lat. Nec. n. profectò quæ sanciri legibus est nefas, eā
in scriptis decretis concedetur. Recita sequentem
legem, *qua istæ omnes continentur.

X. legis
violatio.

LEX.

Decretum nullum neque senatus, neque populi au-
toritati præferatur. Deponē. Breui omnino & facili
oratione mihi opus esse puto, vt ostendam, hæc quo-
que legem isto decreto esse violatam. Nā qui legib.
omnibus, quarum tāta multitudo est, violatis, decre-
to inscripsit, & inclusit re quampiam peculiarē: eunt
quid aliud facere statuendū est, quàm postulare, vt
decretum lege potius habeatur? Ostēdam autē vobis
vnum atque alterum senatuscōsultū, quibus viri de
republ. verè bene meriti sunt ornatī: vt intelligatis,
facile esse æqua scribere, si quis ob illud ipsum scri-
bat, vt alicui honos habeatur, vtque is in vestri iuris
societatem recipiatur: & non per speciem talium ho-
norū, aliquid improbi conari & malefacere studeat.
Lege senatusconsulta hæc, sed ne prolixitas auscultationis
molesta vobis esset, è singulis senatuscōsultis
id est electum, in quo istum accuso. Lege.

XI. legis
violatio.

C E SENATVSCONSVLTVS.

Videtis, Athenienses, eodem modo scripsisse oēs. Ea-
dem, inquit, afficiatur pœna, qua, si Atheniensem occi-
disset, valere illi receptas leges vestras sinunt, easdē-
que magnificiunt, cū honorificum esse existunt,
earundē alicui ius impertiri. Aliter Aristocrates, qui
has quocunque modo potest, contēnit. Sic certè, qua
si hæc nullius pretij sint, peculiare aliquid scribere in-
stituit: atque illud quoque munus, quo ciuitate Cha-
ridemum donastis, extenuat. Nam qui sic, quasi vos
ei tribuisse non contenti, plura etiam debeatis, illud
quoque adiecit, oportere prouidere vos, vt illi quic-
quid libet, impune liceat: nonne id molitur quod
ego dico? Neque verò ignoro Athenienses, decretū
hoc legibus nō palam esse contrarium, haudquaquā
ostensurum esse Aristocratem: sed illud, quod est om-
nium iniquissimū, quod in toto decreto causæ di-
cendæ, in tali crimine, potestati nusquam dedit, sur-
ripere conabitur. de quo ego multa mihi verba esse
facienda nō puto: cum ex eius decreto euidenter pos-
sim ostendere, ne ipsum quidem existimare, vllam
huius criminis reo dari causā dicēda potestati. Scri-
psit enim: Si quis occiderit Charidemū, eum abduci
liceat: quem si quis eripuerit, siue ciuis siue priuatus,

Refutatio
effugiorū
quorundā

καὶ τὸ πρῶτον ὡς ἀλυσιτελὲς τὸ τῆ πόλις πολεμῶν ἐπι-
 δησῆναι ὑφ' αὐτῶν τὴν θράκιαν εἶχε, κατελάμβανε τὰς πό-
 λεις, καὶ διὰ μεθύων, ἰπαρώνας, μάλιστα μὲν εἰς αὐτὸν, ἐπει-
 τα ἢ εἰς ἡμᾶς, τὴν χώραν ἐποιεῖν ὑφ' αὐτῶν, τὸ πρῶ-
 γμα ἀμύχανον ἔσθ' ἢ ἄλλο τὸ πλεονεκτεῖν ὅτι χειρὸν
 τῶν οἰσὺν οὐκ εἴωθε τὰ δουχερέστατα ἐκαστος λογιζέ-
 σθαι ἀλλ' ἂν κατορθώσας διαπεράσειεν. ἐγὼ δὲ εἶναι ὑμᾶς
 οἰμῶν πᾶσιν τὸν ἔσπον βέβουλεύεται, ὅπως αὐτὸν μὲν ἂν χρη-
 σίμῳ ὑμῶν γνώσῃ κερσοβλέπτης, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικη-
 σήσεται, εἰ δὲ ἀλόγως ἀδικεῖν ὀπιχειρήσῃ, μὴ μείζων ἔσται
 τῆ δουμῶν δίκην, ἀναγνώστω δὲ ὑμῖν τὴν ἐπιστολήν,
 ἧς ἔτε ἀφείρηται μιλτοκύθης, κότυς ἐπεμψε, καὶ ἧς, ὅτε
 πᾶσαι τὴν ἀρχὴν ἔχον, πέντε πημοσάχων, τὰ χωρία ὑ-
 μῶν ὄξειλεν.

Επιστολή.

Τοῦτο, ὡ ἀνδρες ἀθλιώτατοι, ὡς ἔδειξε, ἐώρακότας, αὐ-
 ἰμοὶ παιδῶν τε, καὶ κείνο εἰδότες, ὅτι φίλιππος, ὅτε μὲν ἐπο-
 λιορκεῖ ἀμφίπολιν, ἢ ὑμῖν ὡς ἔδειξε πολιορκεῖν ἐφ' ἔπει-
 δη ἢ ἐλαβεῖν, ἢ πτόθαιαν, πρὸς αὐτὸν εἰσέειλε τὴν πί-
 στι βουλήσασθαι ἔχειν, ἧς παρὰ τὸ πρῶτον λακεδαίμονιους
 ποτὲ εἰπεῖν ἰσχυρότατον ἐφ' ἑαυτοῦ. καὶ ἡ δὲ κείνων φρασίον, ἐ-
 ξαπαύωνται τὴν ἰσχυρότητα, καὶ πρὸς εἰπόντων πί-
 στι ἡ πᾶσα βουλήσασθαι λαμβάνειν, εἰπεῖν ὅτι πᾶσι αὐτὸν οἴεται
 ἡμεῖς μόνον, εἰ δεῖξαιεν, ὅπως, ἀν' ἀδικεῖν βουλώμεθα, μὴ
 δυνήσοιμ' ἐπι, ὅτι γε βουλήσασθαι, εἰ εἰδέναι, ἕως αὐτὸν
 δυνήσοιμ' ἐπι, οὐκ εἶ. ταύτην, αὐτὸν ἡμεῖς ἡμεῖς συμβού-
 λω, φυλάξτε τὴν πᾶσιν πρὸς τοῦτον τὴν θράκιαν, καὶ μὴ
 βουλήσασθαι εἰδέναι, πᾶσα αὐτὸν, εἰ πᾶσι ἀρξέει τῆς θράκῃς,
 πρὸς ὑμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς. ὅτι τοῖον ὄλων οὐδὲ ὑμῶν μόνον
 τῶν ἀποφῶν ὅτι τοιαῦτα γράφειν ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ δι-
 δόναι πᾶσι τοιαῦτα δωρεά: καὶ τῆς ἐκ πολλῶν ῥαθίων
 γυνώσκοντες ἡμεῖς τὸ πᾶσι, ὡ ἀνδρες ἀθλιώτατοι, ὡ-
 μοῖας ἡμεῖς, ὅτι τὸν κότυν ποτὲ κείνον ἐποιήσασθαι πολί-
 τῶν δήλον ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον εὐνοῦν ἡμεῖς ἡμεῖς
 καὶ φίλον, καὶ μὲν ἡμεῖς σεφάμοις ἐσεφαινοῦντε οὐκ αὐ-
 τὸν ἡμεῖς ἡμεῖς. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ πονηρὸς καὶ θεοῖς
 ἐχθρὸς ἡμεῖς, καὶ μετὰ ὑμᾶς ἡμεῖς τοῖς ἀποκτείναντας
 κείνον, πύθωνα καὶ ἡμεῖς εἰδέναι, τοῖς ἀειδαῖς πολιτας
 ἐποιήσασθαι ὡς ἀειδαῖς, καὶ ἡμεῖς σεφάμοις ἐσεφαινώ-
 σαται, εἰ δὲ τῶν, ὅτι ὑμῖν οἰκείως ἔχειν ὁ κότυς εἰδέναι, ἐ-
 γραφέτω, εἰαν τις ἀποκτείνῃ κότυν, ἐκδοτὸν εἶ. ποτὲρον
 εἰδέναι αὐτὸν πύθωνα καὶ τὸν ἀδελφόν; ἢ ὡς τὸ πρῶ-
 τόν ἡμεῖς τοῖς πολιτας ἐποιήσασθαι, καὶ ὡς ἀειδαῖς ἐτιμῶ-
 νησθαι, ἢ ἀλλ' ἄλλο ἄλλο κείνον τὸν θετῆραλον, ἧς εἶχε μὲν
 ἀρχαίων δὴ πᾶσι πελοπίδων, ἐχθρὸς δ' ὡς οἱ εἶς θη-
 βαιοὶ ἡμεῖς, ὑμῖν δὲ οἰκείως δέκετο οὕτως, ὡς τε παρ' ὑ-
 μῶν στρατηγὸν αἰτεῖν, ἐβουλήσασθαι ἢ αὐτῶν; καὶ πᾶσι ἡμεῖς ἡμεῖς
 λέξανδρος πρὸς Διὸς, εἰ τις ἐγραψέτω, εἰαν τις ἀποκτείνῃ
 ἀλλ' ἄλλο ἄλλο, ἀγῶμον εἶ. ἀρῶν μὲν τῶν ὑβρίσας καὶ
 πρὸς τὴν λαμῶν ἀσφαλὲς αὐτῶν, τὸ παρ' αὐτῶν δίκην πει-
 ρασθαι λαβεῖν; τὴν δὲ τὰ ἡμεῖς λέγει τις αὐτῶν; ἀλλ' ὁ μέ-
 λης δοκῶν ὑμῖν ἐχθρὸς εἶ φίλιππος οὕτως, εἰ
 τῶν ἀργαίων κατὰ τὸν λαβῶν τῶν ἡμετέρων π-
 ναὶ πολιτῶν, ἀφῆκε μὲν αὐτοῖς, ἀπεδοκῆ δὲ πᾶσι
 ὅτι ἀπώλεσαν, αὐτοῖς πέντε δὲ γράμματα, ἐπιγ-
 γράφατο ἡμεῖς εἶ συμμοχίαν ποιήσασθαι, καὶ τὴν πᾶ-
 στελέων φίλιππον ἀναεῦδαται, εἰ τότε ἡμεῖς τὸν τῶν
 τῶν, καὶ πᾶσι ἐγραψέτω ἡμεῖς ἀφῆκεν τὸν ὑπὸ αὐτῶν εἰαν τις
 ὑβρίσῃ ἡμεῖς ἢ ὑβρίσασθαι. ἀρῶν γε ὄρατε καὶ κατὰ τὸν ἀνάνετον,
 ὡ ἀνδρες ἀθλιώτατοι, ἐφ' ἡμεῖς τούτων,

A & tum seferit, quam suis rationibus esset incommo-
 dum, nostrae civitati facere bellū. Thracia verò sub-
 acta, vrbes occupavit, ebrius iniurias fecerit: debac-
 chatus sit, in primis in semetipsum, deinde in nos e-
 tiam: nostrā ditionem inuasit: ita res erat inexplic-
 cabilis. Nam si qui ad explendas iniultas cupidita-
 tes ea suscipiunt, quae non oportet: hi non difficilli-
 ma quaeque cogitare solent, sed prosperi successus e-
 molumenta. Ego verò vobis ea deliberandā censeo
 quibus Cerfobleptae, si in ea sententia manserit, quā
 eum esse decet, nulla fiat per vos iniuria. Sin temerè
 vos lacessere conetur: vt non sit maior, quàm vt eum
 vlscisci queatis. Legam autem vobis epistolam, quam
 Cotys, post Miltocythae defectionem huc misit, &
 qua toto imperio potit, Timomacho missa, vestras
 vrbes euertit.

EPISTOLA.

Hoc exemplum, Athenienses, cum videritis, & illud
 sciatis, Philippum, dum Amphipolim obsidebat, i-
 deo se eā oppugnare dixisse, vt vobis traderet: post-
 quam ceperat, etiam Potidæam vobis eripuisse: hæc
 (si me quidem audietis) Cerfobleptæ fidem habebi-
 tis, quam Iphicrates Ephialtæ Folim à Lacedæmo-
 niis stipulatus est. Quem aiunt, fraudem in re qua-
 piā necesse, utibus Lacedæmonis, ostendentibus tamen
 se quamuis illi fidem daturis, dixisse: non alia fide
 data se posse acquiescere, quàm si probarent, se, etiā
 si velent, nocere non posse. Sibi enim non esse du-
 bium, quin vellent. Quoad igitur possent, fidem eis
 haberi non posse. Hanc fidem igitur, si meis vti con-
 silis placeat, aduersus Thracem istū, custodietis: nec
 experiri voletis, quo animo, tota Thracia potius, er-
 ga vos futurus sit. lam nec sanorum hominum esse
 talia decreta scribere, & aliquibus talia dare præmia
 id quoque de multis rebus facillè intelligitur. Scitis
 enim omnes æquè mecum, Athenienses, vos Cotyni
 quondam illum fecisse ciuem: haud dubiè bene vel-
 le vobis illo tempore atque amicum esse existiman-
 tes. Quin & aureas ei coronas decreuistis: non utiq;
 facturi, si hostem putaretis. Verum tamen, cum scele-
 ratus & diis inimicus fieret, & vos magis iniuriis af-
 ficeret, interfectores eius Pythonem & Heraclidem
 Aenios, vt bene meritos, in ciuitatē adscriptos, au-
 reis coronis ornastis. Si tunc igitur, quando familia-
 ris vobis Cotys esse videbatur, aliquis scripisset, Si
 quis Cotyn occiderit, fœderibus exemptus esto: v-
 trum Pythonem cum fratre noxæ dedisset: an con-
 tra decretum illud ciuitate donatos, vt bene meri-
 tos ornassetis? Quid verò de Alexandro Thessalo: is
 cum Pelopidā captū in vinculis haberet, & Theba-
 norum hostis esset acerrimus, vobis verò ita fami-
 liaris, vt & ducem à vobis peteret, & vos illum iuua-
 retis, omnia denique esset Alexander: obsecro vos,
 si quis scripisset, Si quis occiderit Alexandrum, eū
 abduci liceat: num tutum fuisset conari postea iniu-
 rias eius & contumelias vlscisci? Quorsum verò atti-
 net cætera huius generis recensere? Vel Philippus,
 qui vester inimicus infensissimus habetur, si tum, cū
 vestrorū ciuium quosdam, Argæum restituentes, de-
 prehensos, nō ipsos modò dimisit, sed & omnia que
 perdiderat eis reddidit, & missis ad vos literis, se pa-
 ratū esse ostēdit vobiscū facere societate, & paternā
 amicitiam renouare, si tū hæc ei tribui postulasset a-
 liquis ex his, qui ab eo dimissi fuerant, & scripisset,
 Si quis occiderit Philippū, eū cōprehendi, liceat non
 ne ioculariam in cōtumeliā incidisse mus? Nunquid
 videtis & intelligitis, Athenienses, ex his singulis:

Exemplis a-
 liis ostēdit
 posse Athe-
 nenses pon-
 nere hu-
 ius decreta;

ὡ ἀνδρες ἀθλιώτατοι, ἐφ' ἡμεῖς τούτων,

si tale quippiam decreuissetis. quantæ id vestræ de-
 mentix tribueretur? Non .n. & sanæ mentis homi-
 nam esse puto, siue cum aliquem amicum esse puta-
 rint, sicci fideret, vt etiam si cœperit esse iniurius, fa-
 cultate vltionis ipsi sese spoliēt: siue, si quem pro i-
 nimico habeant, sic odisse, vt si depositis odiis in gra-
 tiam redire velit, prohibeāt, quod minus hæc facere
 liceat. sed tantisper mea quidem sententia, tum o-
 diis, tum amicitias est progrediendum, vt harum oc-
 casionum neutra prætereatur. Illud porro etiam ego
 perspicere nequeo, cur non omnes homines eadem
 sibi tribui postulaturi sint, quicunq; paruulū qui-
 ppiam in vos contulisse videbuntur, si hæc Charide-
 mo concesseritis: veluti: si vultis, Simon, Bianor, A-
 thenodorus, infiniti alij. Quod si omnib. eadē deci-
 nemus: eod tandem proteadō deueniemus, vt merce-
 nariorum militum munus obcuntes, singulorum fa-
 lutem, satellitum instar, tueamur. Sin distribuimus,
 illis non item: fraudatis iurē vobiscū expostulabunt.
 Agite verò, si & Menestratus Eretientis eadem deci-
 cerni sibi petet, aut Phaylus Phocensis, aut alius quis-
 ppiam princeps, (iungimus autem, adducti sæpe tē-
 poribus cū multis amicitias) vtrū decernemus om-
 nibus, an non? Decernemus nimirum? Atqui, Athe-
 nenses, qua specie probabili id faciemus, qui prin-
 cipatum sustinere nos ad asserendam Græcorum li-
 bertatem profitemur, si eos, qui priuatam potētiā
 cū oppressione multitudinis obtinēt, custodierim?
 Equidem non video. Nā si quid tale cupiam largiē-
 dū est (id quod ego nego) cōferri debet: primū in
 eum, qui nos nulla vnquā affecit iniuria. Deinde in
 eū, qui ne quidē si velit, possit laedere. Postremò, de
 quo cōstet omnibus, eum hæc accipere pro defensio-
 ne suæ salutis: non ad impunitatem alienæ salutis op-
 rugnandæ. Charidemum autem nec nihil in vos de-
 liquisse, nec donū istud accipere, vt ne quid mali pa-
 tiatur, prætereo. sed nec fidem ei habendam esse in
 postero, ex me audite: atque cōsiderate, nū rectā in-
 uestigandæ rei viam insistere videar. Ego sic existi-
 mo, Athenienses, qui vestrarum institutorum & legum
 desiderio, ius ciuitatis adipisci studuerunt: eos
 simul & voti cōpotes fieri, & apud vos habitare, &
 rerum desideratarum frui communitate. Qui verò
 neutrum horum vel desiderant, vel admirantur, sed
 solum emolumentum spectant, quo propter vestri
 honoris opinionem fruuntur: eos arbitror, vel satis
 scio potius, sicubi maioris emolumenti spem prospe-
 xerint, vobis prorsus neglectis, illam adoraturos. Ve-
 lut (quod & vos intelligatis, qua gratia hæc ego di-
 xerim) Python ille, cum primū occiso Cory, non
 quous abire sibi tutū esse putaret, ad nos profectus,
 ius ciuitatis petiit: & vos primos omnium fecit. Post
 quam verò cœset, Philippi opes magis e re sua esse:
 nulla vestrū habitatio ratio, cū illis facit. Nō enim
 est, non est, Athenienses, apud istos, quorum omnia
 studia, cogitationes oēs ad auaritiā referuntur, quæ
 quæ vel summi, vel sancti. Sed oportet, vt quisquis cor-
 datus est, talem hominē cautione diligenti superet:
 nō accepto demū dāno, datisque credulitatis pænis,
 exquerator. Quod si demus, Athenienses (id quod mi-
 hi videtur) ipsum Charidemū, functū erga vos of-
 ficio, & fungi, & facturum idem in postero,
 neque alio animo vnquam futurū: nihilō magis de-
 cerneret: et ita decerni. Nā siquidē prerogatiua hæc
 ab aliud quippiam, quam ad itabilēdū Cerfobleptē
 regnum tribueretur: æquitate id animo ferri posset.
 Nūc mores eius, in cuius vsū pæmij cōmoditate abu-

Charide-
 mus offi-
 cio funga-
 turat Cer-
 fobleptem
 suspectum
 esse oportet
 etc.

A ήλιω αν ωφληκότες φράνοια ητε, απ τοιούτων επι-
 χάνετε εψηφισμένοι, ετι γδ ουχ υγμαιόντων ανδρων οίμαι
 ουδ' οταν πνα υπειλήφωσι φίλον, ουτω πης δένει, πω
 αδικειν επηρηνη, το αμυέδαμ σφών αυτην αφελ' εσαι
 ουδ' οταν εχθρον η γωνη, ουτως αυ μισειν, ως τε, αι
 παυσάμδρος βούληται φίλος ειν, το ποιεν δεξεναι ταυτα
 κωλύσαι, αλλ' αχρη τουτου, και φιλεινοίμα χρη ε μισειν
 μηδ' ετερον τρη κμερον καρβαλοντας, ου ποιηω εγω γ
 ουδ' εκεινο ιδειν δυάμαμ, ως ουχ πάντες αιθεροπι του-
 των εζιώσουσι τυχειν, οποσοις περ εστι ε ηπιστω δεικ-
 σίας φερεσας φερες υμας, ει χαιρηδημ δώσετε, οίμαι
 βούλεσθε, σίμων, βιατωρ, αδλωδωτες, αλλοι μυρμυ-
 μην ποιηω πύσι ψηφιούμεθα ταυτα λήσομν, ως εσασ
 Β μισοφόρον εργον αιθεροπων ποιούτες, τλω εχθρου σι-
 τηλια πύτων δορυφορουίτες, ει η τοις μην, τοις δ' οι
 δικαίως εγκαλέσουσιν οι μη μετεροτες, φερε, εαι δη και
 μηδρεσρατος ημας ο ερεξιδως εζιοι ταυτα η αυτα ηπι-
 σασται η φάυλος ο φακεις, η πς άλλος δυάσας (πρι-
 λωις η δηπου δεχ κμερες πνας πολλάκις οίλοι ημερω)
 ποτερον ψηφιούμεθα τύσιν, η ου; ψηφιούμεθα η διαχει-
 τι δηπου φησομν, ω ανδρες αδλωαγοι, καλον, ει τρη ελ-
 λωων επ' ελδωδωρια φερεσανη φάσονται, πω ιδω
 δυάμαμ ετι τοις πληθυσι κειτημδρους δορυφορουίτες
 φανέμεθα; εγω μη ουχ ορα, ει γαρ εστι τω, οστι η (οι-
 ουτοι) ως εγω γε ου φημι) φεστον μην τρη ηδω ηδω-
 κόη πώποτε, δευτερον η μηδ', αν αδικειν βούληται, δυ-
 νοσομν. επεδ' αληθως, ος πς άπασιν αιθεροπι εσαι
 φανερες καρ τε μη παδειν ταυτα δουλοκόμος, και εαι
 ετι τω ποιεν μετ' αδίας ετεροτες κακως, τουτω δωτοι
 οπ μην τίνω ο χαιρηδημος, ουτε τρη ανμυρηται ετι
 φερες υμας, ουτε τρη, να μη η πάθη, ταυτα δουλοκο-
 νων, εάσω, αλλ' ως ου δεπισος εις τον επειτα χροη, αι-
 σατε μου, η σκοπιετε, αν ορδωες υμιν δεξαζεν δικω, εμ-
 ιομιζω, ω ανδρες αδλωαγοι, οσοι μην τρη η μετεροτες εσαι
 και νόμων επιθυμηται χηρόμμοι, πολιται ημερω και
 δασαν, αμα τ' αυτοις αν τυχα εν τούτων, και παρ ημιν
 C οικειν, και μετεχειν αν επεθύμησιν. οσοις η τούτων αν
 μηδωος μητ' επιθυμία μητε ζηλος εισελεχται, η πλε-
 ξίαν δ' αγαπωσιν, λω δεχ τε δοκειν υφ ημιν τιμωσαι
 καρπουται τοις οιμα (μαλλον η οιδε σαφας, ηπι-
 ποτε μείζονος πλεονεξίας ελπίδα ετεροτεν ιδαση, ουδ'
 οπουμ' υμιν φρονησαντας, ενενλιμ δερεσ δωσεν, η
 ειδητε και υμεις φερες α βλεπαν εγω ταυτα ληγω, π-
 εστον ουτωσ, οτε μη κώτω δ' δυεσ απεκοινας ουσ αστα-
 λες ηγειτο απελθειν οποι τυχοι, ηλδω ως υμας, και πε-
 λωιαν ηπισσε, και πάντων εποίησατε, φερεσ υμας, η-
 παιδη η αεταμ, τα φιλιππου φερεσ γματα, συμφειεν αυ-
 τω μαλλον ουδ οπουμ' υμιν φρονησας, τα ενενυ φε-
 ρει, η γαρ εστιν, ω ανδρες αδλωαγοι, φερεσ πω οις
 τοις ετι τη τε πλεονεκειν φεραμεισει ζωσιν, ουδ' ουτε
 βεβαιον, ουδ' οσον, αλλα δει τούταν, ος πς εμ δερεσ φη-
 λατι ούμνον φερεσιν, μη φερεσ τεύσαντα καρπορεν, η
 ποιηω, ω ανδρες αδλωαγοι, και μωλίων, η τε αληθες εχρη
 δειμην τον χαιρηδημον αυτον, και γεγνησται φει υμω
 σπουδαιον και ειν) και εσεδαμ, ε μηδποτε άλλην γη-
 μιλω η ταυτην χησειν ουδεν μαλλον εχει καλωσ του
 αυτα ψηφισαται η μη γδ εω, άλλο η ταυτην τλω
 δειαν ελαμβανε τλω εκ τε ψηφισματος, η τα κερ-
 εσαι, ο

βλέπτου φερεσ γματα ηπτε αν λω δεινον, κω δ' ουφ ου καρρησεται τη δεχ τε ψηφισματος πλεονεξία

ουκ αξιοπιστον ουδ' υμιν ουτ' επεινω λογιζομενος, αυτον
 δειλω. σκεψασθε δε ως δικαίως εκμετα εξετάζω, και
 σφόδρα γε εικότως δεδιώς. εγω σκοπω κότυω, οτι κηδε-
 σης λυ' ιφικρατει, τον αυτον ερωσον, ον περ χειδημος κερ-
 σοβλεπτη. και τα πεπραγμενα δεω, πολλω μείζονα,
 και χειδης πλείονος αξια υφ' ούτου. η υφ' ούτου
 κερσοβλεπτου χειδημου. σκεψασθε δε ουτως. ις
 δηπου τατ', ανδρες αθλωναι, οτι χαλκης εικονος ουσης
 παρ' ημων ιφικρατει, και σιτησεως εν πυρρανω, και δω-
 ρων, και τιμω' αλλων, δι' ας δουρατων εκεινος λυ'. ομοιως
 ετολμησεν υφ' ημων κότηος πεπραγμετων εναντια τοις υ-
 μετέροις στρατηγους ναυμαχην, και παρ' ούτου εποίη-
 σατο τιμω' εκεινου σωτηριαν, η τας υπαρχουσας εν αυτω
 παρ' υμων πιας, και ει μη μεζιωτερον ερχετο τιμω' οργω
 υμεις της εκεινου περπετείας ουδεν αυτον εκουλυσεν
 αθλωναι τον αυθροπον απαντων ενδ'. αλλ' ομοιως ο κότης
 υφ' εκεινου τότε σωθεις, και λαβων εργω της εκεινου φι-
 λιας πειρασην βεβαιως ηγησατο πως ενδ' ουχ οπως
 εδοξασεν χειρω εαυτου δασεν αυτα, και προς υμεις δι'
 εκεινου η φιληθροπον επραξεν, να συγγνωμης επι
 τοις πεπραγμενοις τυχη, αλλα παν τοιουδανπον, ηξισ μω
 αυτον συμπλοικειν τα λοιπα ημων υμετερον χειρων. ουκ
 εδελοτος δι' εκεινου, λαβων τιμω' τε βαρβαρικη δυνα-
 μιν, και τιμω' υφ' εκεινου σιωλην, και τον χει-
 δημον τον περσομωδωσα υμω, περσεβαλε τοις υμε-
 τεροις χωροις, η εις τε το κατεστησε τον ιφικρατην εδο-
 ριας, ως τε επελθοντα εις απαντων οικων. και παλιν εις
 δρυη ηρουμω, ως μω υμεις ουχι καλωσ εχεν ελθειν,
 ους υστεροις επεποιητο τε θρακος η τε βαρβαρου. παρ' ε-
 κεινω δι' ουκ ασφαλες ενδ' ημω, ον ουτως ολιγαρομω
 εωρα της εναντια σωτηριας. εαν ουκ, ω ανδρες αθλωναι,
 η ο κερσοβλεπτης εν της τα χειδημου νω αδειας κε-
 τασι διαζωμης αυξησει, ολιγορη μω εκεινου, νεωτε-
 ρη δε η και κνη προς ημεις, εξαρκει ενδ' υμων, εαν χα-
 ριδημος εξαπαση, τον θρακα ιχυρον ενδ' υμεις αυτοις
 κρασι δακρυα, εγω μω ουκ αξιω. και γδ εκεινο νο-
 μιζω δι' ημων, ει μω αυδαίεται ταυτα και περορα χα-
 ριδημος. ενδ' οπως τοιουτων ψηφισματων τούδετα
 δεκαετηται, ως επιβουλονοι μη επιβρασην αυτα.
 ει δε ελεησεν αυτον οσω μωλλον ευνοιω της αυτον υπει-
 ληφεν ενδ', τοσουτω μωλλον περσεβασει και υφ' αυτη
 και υφ' εκεινου ενδ' φιλαν αγαθων, ου τα τοιαυτα
 χειδεται τοις ευνοις, δε αν κακεινοις και σφισιν αυ-
 τοις εσω της βλεβη, αλλ' ο μω αν μωλλη σιωσειν αμ-
 φοη, συμπεριτειν. ο δι' αν αυτος αμεινον εκεινου περο-
 ρα, προς το καλωσ εχον ηθετα, και μη τιμω' ηδη χαιεν
 τε μετα ταυτα χρονον παντος περ' ούτου πλείονος ηγετα.
 ου τοιμω ουδ' εκεινο λογιζομενος δυναμαι και πεδιν,
 ως ει και βαρβαρος και απιστος ο κερσοβλεπτης, ομοιως
 περορησεν γ' αν μη τα τηλικαυτα αδικησαι χειδη-
 μου. οταν γδ παλιν εξετασω ηλικων κότης ιφικρατην
 εδοξασεν μελλων ουδεν εθερησει παντελωσ τουτω
 γουδεν ηρουμω αν μαλησαι ημω εδοξου μωων χειδη-
 μου. ο μω γδ εκεινον, τιμω, σιτησιν, εικονας, παρ' εδω η
 ηνωτων αυτον εποίησεν, ολιγορη δεω λεγην, πως ενδ' αν
 ενδ' ουκ αξιοπιστον λυ' ιφικρατει, νομιζων εδοξασεν, ουκ
 επεραση. εαν δι' ως αληθως, πως αν και λογον χορη
 μη τιμωσ χειδημον εδοξασησιν, ου δι' οτιμω. ενδ' παρ'
 υμων αυτα, ου παμδες, ουκ εικων, ου συγγρηεις, ουκ αλλω ουδεν. και μω, ει μη τε φισει, πως ο κερσοβλεπτης,

A tetur, quo magis magisque cogito, eò minus inue-
 nio tales, quibus vel ab illo, vel à vobis sit fides ad-
 hibenda. Considerate, quæso, quanta æquitate singu-
 la examiné quantæque causas habeam timoris mei.
 Ego reperio Cotym Iphicratis fuisse socerum, eo-
 dem modo quo est Cerfobleptes Charidemi, atque
 etiam maiores longè res & illustriore gratia exci-
 piendas pro Coty gessisse Iphicratem video, quàm
 pro Cerfoblepte Charidemum. Sic autem rem expé-
 damus: Scitis hoc utique, Athenienses, quanquam I-
 phicrates & æream statuam, & victum in Prytanæo
& præmia, & honores alios quibus beatus ille fuit,
 obtinisset: tamen ad tuendum Cotyos imperium;
 bello nauali cum vestris decernere duabus non du-
 bitasse, illiusque salutem pluris fecisse, quàm hono-
 res à vobis tributos. Quòd ni maior vestra fuisset in
 iracundia cohibenda moderatio, quàm illius teme-
 ritas nihil obstitisset, quò minus omnium mortaliù
 fieret infelicissimus. Tamen Cotys tum ab illo con-
 seruatus, & eius amicitiam re ipsa expertus: postquàm
 extra omne periculum se positum arbitrabatur. nò
 modò referre illi gratiam non studuit, nec illius
 causa in vos vlla humanitate vsus est, vt veniam ge-
 nero impetraret: sed contrà magis ab eo postulauit,
 vt ad oppida vestra reliqua oppugnanda adiutor es-
 set. Quòd cum ille recusasset: barbaricis copiis accep-
 tis & collecto ab illo exercitu, & Charidemo isto
 mercenario in peratore conducto, vestra oppida in-
 uasit, & Iphicra em in eas redegit angustias, vt disce-
 dens ab illo. Antissam primùm, mox Dryn habita-
 tum se conferret: existimans, nec decere se ad vos re-
 dire, quibus Thracem anteposisset & Barbarum:
 nec apud illum tutò posse manere, quem suæ salu-
 tis ira cerneret esse negligentem. Si igitur, Athe-
 nienfes, etiam Cerfobleptes, ista securitate quæ
 Charidemo nunc comparatur, auctus, & ipsum
 neglexerit, & contra vos machinatus aliquid, mo-
 litusque fuerit: num satis id vobis erit, decepto
 Charidemo, Thracis contra vosmetipsos constabi-
 lisse potentiam? equidem non opinor. Etenim il-
 lud æquum esse puto, si sentit & prospicit talia Cha-
 ridemus, & tamen talibus potiri decretis studet: e-
 ius insidiis vt resistatur. Sin haud animaduertit:
 quò quis eum beneuolentiorẽ esse putat, eò magis
& suæ & illius securitati vt prospiciat. Nam ve-
 ræ amicitia munus est, his quibus bene cupias, nò
 in iis gratificari rebus, quæ & in tuum & illorum ce-
 dere detrimentum possint: in his quidem, quæ v-
 trisque commodare queant, adiutandi sunt: quæ
 autè ipse melius illo prouideas, ea ritè administres:
 neque præsentis obsequij dulcedinem totius reliqui
 temporis vtilitati anteponas. Neque illud etiam co-
 gitandi mihi probabile videtur, Cerfobleptem cum
& Barbarus sit, & perfidus, curaturum tamen ne tan-
 tis afficiat iniurijs Charidemum. Nam rursus cum
 inquirò, quantis bonis Iphicratem Cotys spolia-
 rus, nihil ea re motus fuerit penitus: istù utique cre-
 diderim susque deque laturum esse, quicquid perie-
 rit Charidemo. Nam Cotys Iphicratem, honoribus,
 victu publico statuis, patria quæ nomen eius illust-
 rat, rebus propè dixerim omnibus, sine quibus acer-
 bam esse vitam Iphicrati par erat, se spoliare prospici-
 ens: tamen eius ratione non habuit. Istù verò quid
 tandè moueret? Scilicet, ne qua re spoliaret Charide-
 mum? nulla profus. Habet .n. apud vos, nò liberos,
 nò imagines, nò cognatos: non aliud quicquid deniq;
 Enimuerò si neque natura fidus est Cerfobleptes,

βουλομένοι της χώρας αρχεν διδύς εν ειρήνη, και π-
 μάδα, και μη πολεμειν, μηδε κινδυνουσειν, πειθουσαν
 αρταβαζον, τε μηδ' πιωρειδαυ χαριδημον, αφειδαυ,
 και μη πολεμειν. Δποσειλαυ δι' υποαπονδον διδα-
 σκοντις, ως υμεις, και εν κεινθου μη δελη, δεξιβιβατε, και
 ουδωισεται κωλυειν. ως δε τυχαυει ταυτης της
 αλογου και αωροσδοκητου σωτηριας ο χαριδημου,
 δεξας εις τλω χερρονησον εφ' αυτε, δε ταυς απον-
 δας ποσθε εδεισαν επαλθειν τω κοτυι, γεγραφως οπι
 ουχ υπομνει κοτους αυτων οπιοντα, η τλω χερρονησον
 οπωσ κοιμεισθε ημεις συμφορεξαι ως τα παλιν μιθω-
 σαι αυτων τω κοτυι, τα υπολοιπα ην υμειστρον χω-
 ριον, κειδωτλω, και ελευωιτα επολκρει. και οπι
 ταυτα, και λιωκα ετ' λω εν τη ασια, και τλω οπισολω
 επαιπε πορε υμας, ταυστυα εγνωκως ποιειν, εφεναι-
 ζεν υμας, δεπ' η δεξασως γνωσεισθε, λω εποισατο. εν
 ρδ αυδου, η τ' απωστα χερρον ημιν εχρεας, η οδεν η-
 σαι οι σπον καταλυθοντες, εις σπον διεβαινευ, λω εχρε
 κοτους, και τοι μη νομιζετε μητ' απ' τω αυδωωις αυτων
 υποδ' χρωαι, μητ' απ' τω εν τω σπασ, της οπισολης
 υμεισ κεινθουσ παμφεισ, ει μη σμηθεσαν φεναιζοντι
 αυτα ποτι, και σμωξηπατων αυτωι, βουλομενοι τε μηδ'
 δεξβλωι το ερατομα, υμας παρεχεν τλω ασφαλεν
 δεξαστος δι' οπερ σμωθευ, οδοντοσ αρταβαζε τλω α-
 δεξαι, αυτοισ υπαρεξαι τλω χρωαι, οπι τοινυ ταυθ' ου-
 πωσ εχει, λεγε ταυ οπισολας, λω τ' επωμφεν κεινθου, και
 ταυσ οδω ην αρχοντων ην εν χερρονησου. γνωσεισθε ρδ
 εν ταυτων, οπι ταυθ' ουπωσ εχει. Λεγε.

Επισολαυ.

Ενθυμεισθε οδεν διεθη, δεξ αυδου εις σπον. αρ ε-
 σιου απ' υποδ' εαδαυ τοις αυδωωις αυτων, η τοις
 σπαισ, ει μη σμωξηπατων, οπι τλω πορε υμας επωμ-
 πω οπισολωι, λεγε δι' αυτοις τλω οπισολω αυτωι. ο
 δεωρετε, ω αδρεσ αθλωωιοι, ταυς υαροβολας, ων αυτοις
 απ' απ' πορε υμας εγραφεν επαμαν, και τα μηδ' ως
 πιποικε λεγων, ταυ δι' υπαχρουμεν ποιησεν. Λεγε.

Επισολη.

* Καλα γε ου ρδ, ω αδρεσ αθλωωιοι, τα γεγραμωιτα,
 και χρωαισ πολλης αξια, εγ' λω αληθη. νω δι' οπι
 υν ην απονδων ουκ απετο τωδεξασ, ταυτα εγραφεν,
 δεξαστηρ υμας. επειδη η ετυχε. Λεγε οια εποισεν.

Μαρτυρια εργων.

Ουκωυ τε κοιμεισται τα δπιλωδωτα χρωαι υπο-
 χρωιου χρωιδημου, δεξαστος φισιν ο αρχων κει-
 δωτης, απ' ην υπαρχοντων γεγυηδαυ μειζου ην
 πορε τοις κινδωοις. Λεγε δι' δεξαστος οπισολης.

Επισολη.

Ορατε οπι παντα ρδεν το πορεγμα μρωτυρειται, οπι
 δεξασ ουκ οπι τον κοτυω, αλλ' εφ' υμας μετ' κεινθου
 επωρετο. επ τοινυ ταυτω μωνλω αυγνωθη μοι τλω
 οπισολωι, ταυ δι' αλλασ εα. δεηλον γαρ που υμιν γεγω-
 ρεν ως πεφεναι κειν υμας. Λεγε.

Επισολη.

Επιχε. ενθυμεισθε, οπι γραφασ μηδ', ως δπιδωσ
 χερρονησον, τα λωιπα αφελεσται, μιθωσασ αυτων τοις υμειστροις εχρεοις, επαχρει. γραφασ δε ως αλεξασ-
 τρου πορεδωσασ, αυτου πορε αυτων, ουχ υπεδ' εατο, τοις λησασ φαινε) τοις παρ κεινθου ταυτα πορεστων.
 εστωις γε, ου ρδ; απλωσ υμιν και ουδεν αυ οπισειλας φωδ' ο, ου δι' δεξαστησασ. ου τοινυ εν ταυτω
 παυ δεηλον εσθ', ουτω σασφαισ δεηλοι ον, ως ουδεν σπον εσθ' ων κεινθουσ φισι πορεσποισεται τη πολει πορεσχει.

A cupidi statim exercendi imperij, & potiundi hono-
 ribus non gerendi belli & dimicandi: Artabazo in-
 stant, ut ultione Charidemi ommissa, bellumq; compo-
 sito, per inducias eum dimitteret: docentes, et i-
 pse nollet, vos eum transportaturos: nec ipsum id
 posse prohibere. Ut autem Charidemus praeter om-
 nem rationem & insperato sic incolumis euadit,
 suo Marte propter inducias in Chersonesum traie-
 ctus: tantum abfuit ut Cotym, quem suum impetum
 non toleraturum scripserat, inuaderet, aut ad Cher-
 sonesum recuperandam vocis adiumento esset: ut
 denud sua opera Cotyi mercede locata, reliquas ves-
 tras vrbes Crithora & Eleuatem obsideret. Eū por-
 ro haec, dum adhuc in Asia erat, & epistolam ad vos
 mittebat, eum contrarium facere decreuisset, per
 fraudem ad vos decipiendos iactasse: ex eius ex Asia
 traiectu cognoscetis. Nam Abydo vrbe perpetuo vobis
 inimica, & vnde erant hi qui Sestum occupant,
 Sestum tranfuit, quam Cotys tenebat. Ne vero pute-
 tis vel Abydenos eum fuisse recepturos, vel Sestios,
 missa ad vos illa epistola: nisi conscij fuissent, tum eū
 egisse fraude: & illius imposturam ipsi adiuuissent: id
 studētes, ut transmittendi exercitus securitatem vos
 ei suppeditaretis. Vbi vero transfisset: id quod accidit,
 facta illi per Artabazum discedendi potestate: ut ipsi
 fruerentur commoditatibus. Haec ita se habere, ex
 epistolis intelligitur, tum ea quam ille misit, tum iis
 quas principes Chersonesitani. Recita.

EPISTOLAE.

Cogitate vnde transierit: Abydo Sestum. Nunquid
 putatis Abydenos aut Sestios eum fuisse recepturos,
 nisi fraudis adiutores fuissent, cum ad vos epistolam
 mitteret? Recita eis epistolam ipsam: Vos vero, A-
 thenienses, spectate, quā immensa de sese ad vos ipse
 scripserit, se collaudans, & alia fecisse dictitans, alia
 facturum promittens. Recita.

EPISTOLA.

Præ clara certè. Nonne, Athenienses, ea quæ scri-
 psit, si vera essent, magnam gratiam merebantur? Tūc
 verò, cum nulla spes fœderis esset, ad vos decipien-
 dos illa scripsit. Postquā verò factum fuit fœdus, re-
 cita quæ fecerit.

TESTIMONIUM FACTORVM.

Cum igitur Charidemus se vobis amissa oppida re-
 stituere velle sit pollicitus: princeps Crithotes asserit,
 eo traiecto grauioribus se periculis fortunarum om-
 nium conflictatos esse, quā prius. Lege, atque ex
 alia epistola rem ostende.

EPISTOLA.

Videtis rem ab omni parte confirmari: eum trans-
 misso Hellesponto, non contra Cotym, sed contra
 vos cum illo esse profectum? Age lege mihi hanc so-
 lam epistolam, reliquis ommissis. Iam enim perspicitis
 nimirum, quomodo vobis fucum fecerit. Recita.

EPISTOLA.

Satis. Cogitate, cum scripsisset se vobis Chersone-
 sum redditurum: locata vestris inimicis opera, et ipe-
 re cetera conatum esse: item Alexandri legatos à se
 repudiatos: cum eum constet, cum eius praedonibus
 conspirasse, atque eadem factitasse. Bene vult vobis
 scilicet, cum quibus ita simpliciter egit, nec vllum
 mendacium scripsit, neque vobis fucum fecit? Non-
 dū aut hinc constat, quāquā ita palam constat, nihil esse
 fidedignū, quicquid se studio reipub. nostræ factitare

Δποκνηνύω, γροίς ὅτι σωθήσεται πρὸς κερσοβλέπην
 αἰ ἀγῆ, ὡς δὲ δίδωσι καρδιαν οἷς, τοῖς ὑμετέροις ἐχθροῖς
 καὶ κείνοι λαβόντες αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν, καὶ ἀναγαγόντες εἰς
 τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ, τὸν μὲν υἱὸν ἀπέσφαξαν, ἐκείνον
 δὲ ἐπιδόντα τὸν υἱὸν ἔδοσαν αὐτὸν ἄπο μὲν κερσοβλέπην.
 ἢ ἢ Θρακῶν ἀπάντων χαλεπῶς ἐνεγκόντων ὅτι τού-
 τῳ καὶ συσραφόντων, τὴν βηλεισάδου καὶ τὴν ἀμαδύ-
 πους, καὶ συσραφόντων, τὴν βηλεισάδου καὶ τὴν ἀμαδύ-
 πους, ἰδὼν τὸν κερσοβλέπην, συμμάχων
 πεισάμενος πρὸς τούτους οἷος τ' ἴστω πολέμειν, ἐν φόβῳ
 δὲ καταστάτος τὴν κερσοβλέπην, γράφει ὁ ἀθλωδά-
 ρος συσράφης, καὶ ἀναγράφει τὸν κερσοβλέπην
 ὁμοίως πρὸς τοὺς ὑμᾶς καὶ τοὺς βασιλείας ἢ μὲν τὴν ἀρ-
 χὴν κοινῶς Θρακίας, εἰς ἑξῆς δημοκράτων, πάντας δὲ
 ὑμῖν ἀποδιδύμην τὴν χάριν, ὡς δὲ ἐν ἀρχαιότητι ὑ-
 μῖς χάριτας ὅτι τὸν πόλεμον τὴν κερσοβλέπην, ἢ τῷ
 μὲν ἀθλωδάρῳ συσράφῃ ἀναγράφει τὴν δυνάμειν, καὶ ἡ-
 ματα οὐκ ἔχοντι παρ' ὑμῶν, οὐδ' ἀφορμὴν οὐδεμίαν τῶν
 πολιῶν, τῶν χάριτας δὲ μίας ναῦν ἔχοντι μόνων ἐκ-
 πλῆειν, ἢ ποιῆσαι πάλιν ἐστὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ἀμαδύ-
 πους τὸν ἀθλωδάρῳ συσράφῃ, ἢ ἔξαρτος γίνεσθαι, καὶ
 τὸν κερσοβλέπην ἀρνεῖσθαι πρὸς τὴν γράφῃ δ' ἐπέρας πρὸς
 τὸν χάριτας, ἢ τῷ πρὸς κερσοβλέπην δεινότηρας, οὐκ
 ἔχοντι ἢ ἐκείνῳ οἷμα δυνάμειν, ἐστὶν ἡ ἀναγράφει
 τούτους ἀκούσασθαι δὲ ὑμῖς ταῦτ' ἐν τῷ δήμῳ, λόγων
 ῥηθέντων πολλῶν, καὶ τῷ συσράφῃ ἀναγράφει τῶν
 ἐστὶ τὴν χάριτας δὲ ἀναγράφει τῶν, οὐτὲ τὴν συσραφόν-
 των ἐδένα, ἀπεχρήστον καὶ τὰς πάλιν τὰς συ-
 σράφῃ καὶ ἐκπείσασθαι ψήφισμα, γλαυκωνος εἰπόντος,
 ἐλέσθαι ἀρτίσθαι δὲ ἀναγράφει τῶν ὑμῶν ἀντί. τούτους
 δ' ἀντιμῶν πρὸς ἀθλωδάρῳ συσράφῃ ὁ κερσο-
 βλέπης, ὁρίσασθαι πάλιν αὐτὸν. εἰδεμένη τῶν μὲν τῶν
 δυοῖν βασιλείων, ἀπολαβὴν τοῖς ἔργοις πρὸς ἢ ἐκείνον
 ὅπως πολεμήσῃτε βελούσταδῳ. ἐκπεπλοκώπων ἢ τῷ
 κερσοβλέπην, συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τὴν ὑπηγμένην τὰ
 κερσοβλέπην ἢ ξυφώντων τούτων καὶ ἐδὲν ἀπλοῦν, ἢ ἢ
 δὲ κερσοβλέπην ἐδελόντων κερσοβλέπην ὡς τε βοηθῆσαι εἰς δὲ
 βολίαν ἢ χάριτας πρὸς τὴν χάριτας, καὶ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν
 ἀποκέραιος εἰς κερσοβλέπην ὡς ἐπέσει, ἢ τῷ γράφει πάλιν
 συσράφῃ πρὸς τὴν χάριτας, ὡς ἀναγράφει τῶν ἀθλωδάρῳ
 καὶ τῷ βασιλείων τὰς πάλιν, ἀπὸ τῶν εἰσὶν ἀρτίσθαι καὶ δημοκ-
 ρατῶν, καὶ ἔργῳ εἰαυτὸν ὡς ἡλεῖσθαι, ἢ τῷ κερσοβλέπην τὴν
 πόλιν ἢ μὲν καὶ οὐδὲν ἀπλοῦν ἐγνώκε ποιεῖν, οὐδ' ἴσον.
 εἴθ' ὅν ὁρατε ἐκείνῳ κερσοβλέπην ὅτι ὑμῖν φίλον, καὶ ὅπως
 αὐτὸς δυνάμειν νομίση οὐτῶ πρὸς ὑμᾶς δυνόιας ἢ
 ῥοπα. τὸν οἶεσθε δεῖν ἰχρῶν ποτ' εἶσθαι γῆρας, καὶ τὰ
 τα δὲ ὑμῶν, οὐκ ἀρτίσθαι ἐγνώκετε. ἢ τῷ τῶν εἰδῆτε,
 ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ ἔλεγο, λάβε μοι τὴν ὅπισθον, ἢ μὲν
 τὰς ἀρτίσθαι συσράφῃ ἢ λέν. εἴτα ὡς βηλεισάδου.
 ἢ τῷ γὰρ οὕτω γινώσκεσθε διδασκόμενοι.

Επιστολή.

Δὲ καὶ τὴν ὅπισθον, τὴν ὡς βηλεισάδου.

Επιστολή.

ἢ τῷ τῶν συμμάχων τῶν δυοῖν βασιλείων, τὴν τὸν
 ἔσθαι μὲν τὴν ὡς κερσοβλέπην τὸν δὲ τῷ πρὸς κερσοβλέπην
 τὸν συσράφῃ, συσράφῃ, ἢ τῷ μιλτοκυθῶν υἱὸν ἀνηρη-
 ῶν, καὶ τῷ μὲν δὲ ἔργῳ φανερῶ γαλκωνοῦ, ὅτι τῶν πόλεως ἐχθρὸς ὅστιν. ὅς γὰρ ὅν ἢ εἰ δὲ παντὸς τῶν χρόνου
 ἀπὸ τῶν Θρακῶν δυνόιας πρὸς ὑμῖν, τὴν τὸν ὑποχρῆστον ἢ ἔσθαι λαβόν, τοῖς ὑμετέροις ἐχθροῖς καρδία-
 τοῖς ἐχθροῖς πρὸς οὐ μετὰ τὴν ἐχθρὰ δὲ τῶν πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐφῆρεν, αἱ δὲ δεδιὰς τὸν πρὸς τοὺς Θρακίας πό-
 λεμον, καὶ πρὸς ἀθλωδάρῳ ἐποίησάτο συσράφῃ, καὶ μεταῦτα ὁ κερσοβλέπης. Δέγε.

A columem euasurum, si ad Cersobleptem duceretur: bonus iste Charidemus, Cardianis, vestris hostibus, tradit: qui eo & filio eius comprehensus, inque pelagus nauigio subuectis & filium in conspectu eius occiderunt. & ipsū post filijce de submerferunt. Eam crudelitatem Thracibus omnibus egerunt ferentibus. & Berisade & Amadoco conspirantibus. Athenodorus hac occasione animaduersa, iniquaque cum illis societate, bellum gerere potuit. Præterito autem Cersoblepte, fœdus scribit Athenodorus, quo Cersobleptē iurare cogit, & vobis & regibus: ut Thraciæ imperiū inter tres diuisū commune esset: & ut simul omnes Chersonesū vobis restituerent. Ut verò in comitiis vos ei bello Chabriam præfecistis, & Athenodoro vsu venit, ut pecuniis à vobis non suppeditatis, omni gerendi belli facultate destitutus, exercitū dimitteret: Chabrias itē vna sola nauē hinc solueret: quid integrò facit Charidemus? Fœdus, quod Athenodoro iurarat, negat: & ut idem neget, etiam Cersobleptē persuadet: & aliud cum Chabriam conscribit, multò quàm Cephisodoti iniquius: in quo ille, ut nullo munitus exercitu, acquiescere cogebatur. His vos publicè auditis, & multis verbis vltro citroque factis, & fœdere pro concione recitato, neque Chabriæ autoritatem, neque patronorum eius quēquā reuertit, etiam id fœdus denuò improbastis: & senatuscōsulto, quod Glaucone referente factū est: decem legatos è ciuibus vestris delectos, decreuistis: qui, si in eo fœdere, quod cū Athenodoro fecerat, maneret Cersobleptes: iusiurandum ab eo rursus exigent. Sin minus: à duobus regibus fidem acciperent, & quo pacto ille bello petendus esset, deliberarent. Profectis iam porrò legatis, cum iam isti * tergierentur, & nihil vobis præstare vellent quod simplex aut iustum esset: sic euēnit, ut res eo vsque procrastinarentur, dum in Eubœam auxilia mitteremus: & Chares imperator, adducens secum peregrinos milites, adueniret, atque à vobis dictator creatus, in Chersonesum nauigaret. Sic denuò fœdus cum Charete facit, qui cū se Athenodorus & duo reges coniunxerāt: quod est omnium optimū, & æquissimū. sic ipsis factis sese coarguit, se contra nostrā urbē occasiones captare, neque simplex aut equum quicquā cogitare. Quē igitur temporibus adductū, paulatim vobis amicū fieri cernitis: & pro eo ac vos posse putat, beneuolentiam in vos gerere: huiusmodi potētiam augendam esse existimatis. Ut igitur sciatis hæc à me verè dici: profertur epistola, post primum fœdus huc missa: deinde & Berisadæ epistola. Nā eo pacto re optimè intelligeitis.

EPISTOLA.

Recita etiam Berisadæ epistolam.

EPISTOLA.

Societas igitur duorum regum, abolito iam fraudulento fœdere cum Cephisodoto facto, constituta est Miltocythe iā sublato, & Charidemo re ipsa testato, se nostræ ciuitatis esse inimicū. Qui enim, quem sciebat omnium vobis esse coniunctissimū: hūc in potestatem suam redactum, in sensissimis vestris hostibus Cardianis tradere non dubitauit: nonne satis euidentis exhibuit hostilis animi argumentum? Quod igitur imminentis à Thracibus & Athenodoro belli metu, fœdus fecit, & postea Cersobleptes, recita.

Perfidia Charidemi.

τιν, και σποκειν επως μη γηνησεν. εσπει οπιγε ουδ' αν-
πνουω κμερον παρειη, δεδηλωκα. φιλιππου ρδ εις μα-
εφειαν υδοντος, επεμψε προς αυτον απολλωνιδ' αυ,
πιστη δου κκεινω, και παμιδρυ. και ει μη κρατησ' η χω-
ερα αμαδοκος απειπε φιλιππω μη επιβανην. ουδεν αν
λυ ε μεσω πολεμειν υμας προς καρδιανουσ ηδη, και
προς κερσολεπλω. και οπι ταυτ' αληθη λεγω, λεβε
μοι τλω χερητος επισολω.

Επισολή.

Ταυτα μνη τοι δεισποπουμδρους, απειπειν και μη τετυ-
σαστα, μηδ' ως ευεργετη προσεχειν τον νοω. ου ρδ
αν αλαχρζομδρω φιλω ενω φησι φανακίζων υ-
μας, χερειν εσι δίκωνο οφειλειν κερσολεπτη ουδ'
αν μικρα αιαλισκων ιδια και τοις στρατηγοις και τοις
ρητοροι χαριδημω διαπρεσβιτητα προς υμας, επι-
ροισ απε γραφειται. αλλ' αν οσα χρυ κυριω γερωνε
τη προσπειν ο, π βουλεται, παντα χρυ καιως επιχει-
εσθι υμας ποιειν φαίνεται, τουτων πολυ μωλλον οργι-
ζιδτω προσπει. οι μδρ' τοινυ αλλοι πα αι τις, οσοι η
παρ υμω δρωται πωποπ, εφ' οις εδ' πεποη ησων υ-
μας, πημωται. εσθ' ε' εις απαντων τρω αλλων μ-
ρω, εφ' οις εγχερω ουδεν αμνηται καιως ποιησαι. και
τοι πω τοιουτω το δίκης λω εδωκε δικηως αν αφειδω,
μεγαλη δωρεα παρ υμω λω. αλλ' οι ταυτα δοκει τοις
ρητοροι. αλλα πολιτης, δεργετης, σεφανοι, δωρεα, δι
α τουπις ιδια διδωσιν. οδ' αλλοι πεφρακισμδροι
κχθηθε, τα προσματα θαυμαζοντες. το τελευτασων
ηνω, και φυλακας αν κρατησων υμας κκεινου δια
τη προσβελδωμω τουτα, ει μη την γραφω επιμοσα-
μω ημεις ταυτω ηη το π' μωθοφορου και δεραπδου-
πος κκεινον, ερρον, η πολις αν διεπρεσβιτετο. εφερωει χα-
ειδημον. κελον γε (ου ρδ εδ' εω και θεοις) ος γε αυ πος
ποτε τοις υμετεροις εχρωε, μωδον λαμβανων, εδουροφ-
ρει, τστον υφ' υματερου ψηφισματος φασωωα φυλακτω-
μδροι. ισως τοινυ κκεινο αν πος μ' ερωτο, τι δηποτε
ταυτ' ειδως ουτως απειβαδς ερω. και παρηκολουθηκας
κνοις ηδ' αδικηματα, ε'ασα, και εδ' οτ' αυ τον εποιει-
ε πολιτω, ουδεν αν τιπον, ουθ' οτ' επηγειτω, ουθ' ολω
προπειν, ωριν το ψηφισμα του ηημεδς, λεγων επιση-
σαμω ουδεναι, ερω δ' αν ανδρες αθλωωοι, προς υμας
απυαν ερω την αληθη και ρδ ως αι αξιω λω ηδ' αν
ε παρω, οτε τουτων ηξιοωτο, η ουκ αν τιπον ομολογα,
εχρησθη, αν ανδρες αθλωωοι, ωρατον μδρ' αδαν εσερον η-
ρημω εσεω πολλων ψδωδμδρων ετοιμωσ προσ απε
προς υμας αν ταληθη λερωτα εμαυτον, εσφθ' αν
μδρ' κκεινος εφαινετο εξαπατησ υμας, μα τον δια και
τοις θεοις απαντας, ουδενος εισησφ μοι φθονειν. κελον η
ουδεν εωρον κωφρωε υμας πεισομδρες, ε'ι πνα δικη-
κωτα πολλα αφιστε, ηη προσκαλεισθ' επι τρωποου πο-
πει υμας αγαδον. αν ρδ ταυ πολιτω ποιειδς και σεφα-
νωμ, ταυτ' ενλω αμφοτερα. επηδη δ' ερω προσκα-
ταπιδωζομδρον π τοιουτον, δι ου, εαν μενον ευρεπιση-
ται τοις ενταδε εξαπατησαντας υμας κωφ αυπε, ηη γε
ερω φίλων και βουλομδρων ανη ποιειν υμας αγαδον,
και κεινον καλωφν ενανσια προσπειν υμιν, οσον αθλωωω
ερω λεγω, σιμωνα, βιασορα, αρχεβιον τον βυζαπτον, τοις ερακας τοις δυο, τοις βασιλευς, τουτων κκεινι μητ'
εναπιδωωα, μητε καλυειν εδειςαι, τλωικαυ τωηκω και κληροσφ και νομιζω το μδρ, οις εμελλεν κκεινος λαβα
μδρ' ενω κωφμεγαδες τλω πολιν βλαψειν, ανηλεγηνη, η καιως ιδια πεπονδοτες, η συκοφαντωωτος εη. τοδ' εδ'
οις μεγα προσμα αλυσιτελες τη πολει κρατησδωζετο, ενανπειδω, χρεσε και φιλοπολιδωσ ανδρος ερρον εη.

A fieri potest, prohibere, ac providere, ne illis contra
vos detur opportunitas. Nam se nulli occasione de-
futurum, declaravit. Cum enim Philippus Marone-
am venisset, Apollonide misso, fidem ei & Pammeni
dedit. Quod ni Amadocus, qui regionem praesidiis
tenebat, interdixisset Philippo, ne accederet: nihil
obstitisset, quod minus vos nunc cum Cardianis &
Cersoblepte bello conflictaremini. Haec à me non
fingi, è Charetis epistola cognoscetis.

EPISTOLA.

In haec igitur intuentes, diffidere debetis, neq. spe va-
na inflati, cū loco amici colere. Nā si necessitate co-
actus aliquando se vobis amicum esse simulat: ea re
gratiam haberi non est æquum Cersobleptæ: neq. si
Charidemus priuatim paucula ducib. & oratoribus
vestris largiendo, talia cōficit: propterea laudibus est
ornādus: sed pro eo potius, quod quotiescūque pote-
stas ei data fuit agēdi quicquid ipse vellet: vbiuis vo-
bis nocere conatus est: multò magis irasci vos ei de-
cet. Cum enim alij omnes quib. aliquid vnquam à re-
publica nostra tributum est, pro datis beneficiis ho-
norati sint: vnus iste, solus è cæteris vniuersis, ob in-
iurias est ornatus, quas nobis facere conatus, ad exi-
tum perducere nō potuit: Quāquā aut̄ ita merito,
magni muneris instar esse cōcessi scelerum debebat
impunitas. quorū iure pœnas dedisset: tamen hoc o-
ratorib. nō est satis, nisi habeatur ciuis, bene meritis:
nisi coronæ & præmia decernātur propter corrupte-
las munerū, quæ ipsi priuatim ab eo accipiūt, cū reli-
qui assideatis circūscripti, admirabundi, ignari veri-
tatis. Postremò, nūc vos induxissent isto senatuscōsul-
to, vt satellitū apud eū vice fūgeremini, nisi nos adio-
ne hac intercessissemus: & respub. nostra mercenarij
& ministri apud illū munus obiret, custodiret Char-
idemū: præclare scilicet. Quid ni verò, pro diuūm atq;
hominū hē, is qui olim ipse mercenarius vestrorū
hostiū stipator fuit, vestro senatuscōsulto custodia-
tur? lā illud me fortasse quispiā interrogabit, cur ego
qui hæc ita comperta habē, & pleraq; iniurias quasi
per vestigia sim affectatus: me nō opposuerim: nō
cū ciuitate donaretis, obstiterim: nō cū laudaretur, nō
deniq; priusquā hoc decretū fieret, verbū vllū fece-
rim? Ego verò, Atheniēses, fatebor apud vos omnē
veritatē. Nā & honoribus indignū esse sciebā: & cū,
hæc illi ornāmēta tribuerētur, aderā: & nō sū refraga-
tus: fateor. Quamobrē? Quòd Atheniēses, primūm
imbecilliorē fore putabā multis apud vos cōfidēt
mētiētibus, me vnū vera dicentē. Deinde nihil eorū
quæ ille per fraudē cōsequēbatur, Iouē deosq; omnes
testor, vnquā in mētem mihi venit illi inuidere: neq;
vos insignē aliquam cladē accepturos videbam, si
quem de vobis malē meritū, impunē dimissū prouo-
caretis, vt vel deinceps vobis bene facere vellet. Nā
in donato iure ciuitatis, & coronis decretis, horū v-
trūq; inerat. Sed postquā eū etiā tale quippiā machina-
ri video, quò fiat (si modò eos qui sua gratia vos de-
cepturi sint, hic instruxerit) vt eorū amicorū, quos
peregrē habetis, qui de vobis bene mereri studēt, qui
illius conatus cōtra vos hostiles prohibitori essēt: cu-
iusmodi sūt Athenodorus, Simō, Bianor, Archebius
Bizātius, duo illi Thraciæ reges: vt inquā horū nullus
ei vel aduersari, vel impedimēto esse audeat: tū de-
mū venio accusatū: cū illa impedire, quibus acceptis
reip. parū nocitur⁹ esset, vel priuatim ab eo lesi, vel ca-
lūniatoris esse: his aut̄ aduersari, p que magnū nostræ
ciuitati malū struatur, boni & viri & ciuis esse officiū

Perstingit
oratores,
& à sese o-
dii suspici-
onem re-
mouet.

existimé. Hæc sūt, propter quæ tū nihil dixi, nūc dico. Restat eis talis adhuc oratio, qua se vobis fucū facturōs putant: Cerfobleptē & Charidemū aduersatos esse fortasse reipub. tū, cum hostes essent: nunc verò, cum sint amici, & in ciuitatē nostrā officiosi, veteres offensas esse obliuione delendas. Nec enim, cū Lacedæmonios tueremur, nos iniuriarum, quib. belli temporibus ab eis affecti essemus, fuisse recordatos: nec, cū Thebanos, & postremò nunc cū Eubœceses defēderemus. Ego verò censeo, si eo tempore, quo Cerfobleptæ & Charidemo auxilia decreta essent, nos obstiteremus: tum demum hanc orationē locū habituram. Sed cū tale nihil agatur, aut scriptū sit, atq; eò tēdāt omnia, vt Cerfobleptæ duces potētiores fiāt, vestris muniti custodiis, quā oporteat: grauiter peccare istos arbitror. Nec enim æquū est, cū tali oratione vtantur, qualis eos deceat qui salutē suæ consultum velint, in terim id moliri, vt impune in alios grassari eis liceat. Præterea, si Charidemus hostis adhuc, nocuisset, post quā verò amicus videri vult, mutatus esset: audiri fortassis hæc potuisset. Sed quia se res nō ita habet (nā ex quo se vobis amicū esse simulat, ex eo vos sapissimè decepit) si nō propter illa est odio prosequēdus: propter hæc tamen nulla ei fides est habēda. Iam quod ad iniuriarū obliuionē attinet, sic respondeo: qui nocendi causa talia examinat implacabilis est. qui verò, vt ne quid ipse mali patiatur, præcauere studet: viri prudētis officio fungitur. Fortassis autē talē quadā suspicionē proferēt: nos virū illū, nostrā amicitiam vehementer expetentē, & de republica bene merēdi studiosum, affecturos tristitia, decreto abrogato: & effecturos, vt malē de nobis suspicetur. Audite, quæso, Atheniēses, quid ea de re ego sentia. Sic verē & citra fucum nobis amicus esset, imò si sūma in nos beneficia collaturus esset: ne sic quidē istam orationem audiēdā putarē. Nō enim existimo vllā cuiusquā rātū esse posse beneficiū, ppter quē sit iuriuradi violāda religio, & aliter quā iustū videatur, pronūciādum. Cū verò cōstet, eū & impostorē esse, & simulatorē, nihilq; sinceri agitare: alterutrū ē cōdēnatione decreti cōmodū percipietis, nā aut imposturā facere desinet, vbi se tadē cognoscj viderit: aut, si vestrā necessitudinē ex animo & citra fraudē desiderat: verū aliquid in vos beneficiū conferet, vbi viderit, se simulatione sua nihil profecturū. Quamobrē, si nō ob illud quicquā, vel propter hoc tollēdū fuerit. Operę precii porrō erit, Atheniēses, illud quoq; cōsiderare quā rationē in dādis honorib. & pemiis nostri maiores sint secuti, siue illa in ciues, siue in hospites, reuera bene meritos, cōferretur. Qua re si videritis illos fuisse rectius vfos: imitari eos par fuerit, sin vos: arbitrato vestro agētis. Primū igitur Themistoclē, qui nauali ad Salaminē plio vicerat, & Miltiadē Marathonix pugnae ducē, & reliquos qui lōgē maiora quā isti nostri duces, gesserāt: nō greis statuis decorabāt, neq; immodicē deamabāt. Nō igitur de se bene meritis gratiā habebāt: ac magnā quidē, Atheniēses, & referēbāt tū se tū illis dignā, qui cū ipsi omnes prestātes viri essēt: illos sibi delegerūt imperatores, prelatos ceteris. Est autē moderatis hominib., & rē recta via reputātib. lōgē maior honos, p̄statiū virorū prestātissimū esse iudicatū, quā egra statua esse possit. Neq; verò vllius facinoris gloria se priuabāt, neq; quisquā erat qui nauale plū ad Salaminē Themistoclis esse diceret, sed Atheniēsiū: neq; Marathonix pugna Miltiadis, sed ciuitatis.

Charidemum & Cerfobleptem, etiam amici esse, non in immemorem suam autolendos: nec eorum offensas curandas.

Exemplo verum docet, refrenatiorē esse debere libertatem.

τις γδ πολλοῦ παύτης ἀξιοί, πρὸς ἑαυτοὺς ἐκέλευε αὐτῶν ἠγείσθαι. ἐστὶ δὲ σάφες ἡ ἀποδοτικὴ καὶ πρὸς ἀληθείαν βουλομένη σκοπεῖν, πολὺ μείζων πηχῆ γαλκῆς εἰκόνοσιν τὸ κελεύειν ἀνδρῶν, κεκρίσθαι παύταις, ἢ γὰρ τοὶ ἦσαν ἔργων, οὐδενός, ὡς ἀδρες ἀθληταί, ἦσαν τότε, ἀπετέρησαν ἑαυτοὺς οὐδὲ ἐσιν οὐδεὶς ὅς τις αὐτοῖσι τῶ ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ δεμσοκλείοι. ἀλλὰ ἀθλητῶν, οὐδὲ τῶ ἐν μίραθωνί μάχῃ μιλπάδου, ἀλλὰ τῶς πάλαι

A δὲ ταῦτ' ἐπὶ ἐκείνοις οὐδὲν εἰπὼν, νῦν λέγω. ἐστὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς τοιοῦτ' ὁ λόγος, δὲ οὐ πρὸς δακτύλιον παρῆξεν ὑμᾶς. ὡς ὁ κερσολέπης καὶ χαρίδημος ἴσως ἐναντία ἐπρωτῆτον τῇ πόλει, τὸτ' ὅτ' ἦσαν ἐχθροὶ τῶ δὲ γ' εἰσὶ φίλοι, καὶ χρησίμοι παρέχουσι αὐτοῖς. οὐδὲ δὲ μνησκακεῖν. οὐδὲ γδ λακεδαίμονιοις ὅτ' ἐστὶ ζῶντες οὐκ ἀεμιμνησκόμεθα εἶπὶ κακὸν ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐχθροὶ οὐδὲ θηβαίοις, οὐδὲ εὐβοέας τὰ τῶν τῶν νῦν ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι τέτον τὸν λόγον, εἰ μὲν ἐν πνὶ κερσολέπης γεγραμμένης τῶ κερσολέπῃ η, καὶ τῶ χαρίδημῳ, κωλυόντων * ἢ μὲν ταύτῃ ἐλεγον ὅπως αὐτὸν γεδαί. εἰ ἢ τοιοῦτου μὲν μηδενός ὄντ' ὁ μὲν γεγραμμένου, βουλομένοι ἢ μείζω τῶ δεινῶ πείσασθαι δὲ παρ' ὑμῶν ἀδειῖαι λαβεῖν τοῖς ἐκείνου στρατηγοῖς, δεινὰ ποιεῖν αὐτοῖς ἠγοῦμαι, οὐ γὰρ βεβήθισον, ὡς ἀδρες ἀθληταί, τοῖς ἦσαν σαθλῶν ζητιῶν τῶν λόγων πρὸς οὐκ ἀξίον, ὡς ἦσαν ὅπως ἀδελφῶν αὐτοῖς, ὅπως πρὸς ἀποδοτικῶν. χωρὶς ἢ τούτων, εἰ μὲν ἐχθροὶ ἀνταρῆται κακῶς ἐποίησιν, φίλοι ἢ φήσας εἶναι μετὰ βλητο, τὰ αὐτῶ ταῦτα ἠκούειν, ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ βεβήθισον, ἀλλ' ὅς οὐ φίλοι εἶναι πρὸς αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπὶ πλείστα ὑμῶν ἐξήπατηκεν εἰ μὲν δὲ ἐκεῖνα δὲ μισθῶ, δὲ τῶν τῶ γε ἀπείπειν, δὲ πρὸς ἀποδοτικῶν, καὶ μὲν ἀπὸ μὲν τῶ μὴ μνησκακεῖν, ἐγὼ γὰρ ὡς δὲ πρὸς λέγω, ὁ μὲν ἐπὶ τῶ κακὸν ποιεῖν, τὰ τοιαῦτα ἐξετάζων, μνησκακεῖν, ὁ δὲ ὡς τῶ μὴ παθεῖν, ἀλλὰ φυλάξασθαι σκοπεῖν, σαφές ἐστίν. ἴσως τοίνυν καὶ τοιαῦτ' ἴσως ἐρεῖσιν ὑμῶν, ὡς ὠρμητότα νῦν τὸν ἀθροῦσιν φίλον εἶναι, καὶ βουλομένον τι ποιεῖν ἀγαθὸν τῶ πάλαι, εἰς ἀδελφῶν ἐξήπατη, εἰ κατὰ ψήφου μῆτα, καὶ ποιήσασθαι ὡς πρὸς ὑμῶν ἔχειν. ἐγὼ δὲ, ὡς ἀδρες ἀθληταί, δεῖσασθαι ἐγὼ. εἰ μετ' ἀληθείας ἀπλάσσει φίλοι ἡμῶν, καὶ ἢ δὲ παύταις τῶν ἀμειλιχῶν ἡμᾶς ποιήσασθαι. οὐδὲ αὐτοῖσι τῶν ὡμῶν δεῖν ἀκούειν τὸν λόγον, οὐδένα γδ νομίζω πρὸς αὐτ' ἀγαθ' ἀποποιήσασθαι, δὲ ὅν ὑμῶν * ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν, ὡς παρ' ἀφῆναι δὲ κερσολέπῃ, τῶ ψήφου δὲ ἀπὸ δὲ ἢ καὶ φενακίζων, ὡς οὐδὲ ὅπου ὑμῶν πρὸς ἀποδοτικῶν λέγει, δὲ οὐδὲν ἀγαθὸν δεῖσασθαι ὑμῶν, εἰ κατὰ ψήφου ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν. ἢ γδ ἐξ ἀπατῆν πᾶσι, νομίσας οὐκ ἐπὶ λαθεῖν, ἢ εἰπερ αὐτῶ βουλομένῳ πρὸς ὑμᾶς βεβήθισον οἰκείως ἔχειν, ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸν τι ποιεῖν ἀποδοτικῶν, γνοῖς ὅτι τῶ φενακίζων οὐκ εἶναι ἀβέβηθαι πρὸς ὑμᾶς, εἰ μὲν δὲ ἐν ἦσαν ἄλλων, δὲ τῶν γε κατὰ ψήφου ἀποδοτικῶν συμφέρει. ἀξίον τοίνυν, ὡς ἀδρες ἀθληταί, καὶ πρὸς ἐξετάσασθαι, πᾶσι ποτὶ οἱ πάλαι τῶς πηχῆς ἐνέμον, καὶ πρὸς δωρεὰς τοῖς ὡς ἀληθῶς ἀποδοτικῶν, καὶ ὅσοι πολίταις τῶ χροῖον ὄντες, καὶ ὅσοι ξένοι, καὶ ἢ μὲν δὲ ἐκεῖνοι ἀποδοτικῶν ὑμῶν, χρωμένους καλὸν τὸ μιμησασθαι. αὐτῶ ὑμᾶς αὐτοῖς, ἐφ' ὑμῶν ἔσασθαι τὸ πρὸς ἀποδοτικῶν. πρὸς αὐτοῖς μὲν πᾶσι ἐκεῖνοι δεμσοκλεία. τὸν δὲ ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ νικησασθαι, ὡς μιλπάδου τὸν ἠγείων μίραθωνί, καὶ πολλοῖς ἀποδοτικῶν οὐκ ἴσα τῶ νῦν ἀγαθῶν στρατηγῶν εἰρησασθαι, οὐ καλῶς ἴσως ἔσασθαι, ὡς ἢ ἀποδοτικῶν. οὐκ ἀγαθῶν ἀποδοτικῶν ποιεῖν ἑαυτοῖς χάριν εἰχον, σφόδρα γὰρ, ὡς ἀδρες ἀποδοτικῶν, καὶ ἀποδοτικῶν γὰρ καὶ αὐτῶ κακῶν ἀξίον. ἀλλὰ τῶ πάλαι

Charidemum & Cerfobleptem, etiam amici esse, non in immemorem suam autolendos: nec eorum offensas curandas.

νύ δ' ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶσι, πολλοὶ τὸ λέγουσιν, ὡς
 κέρουσαν εἶλε πύθους, καὶ πῆν μόρον κατέκοψεν ἰφι-
 κράτης, καὶ τὴν πύθον ναυμαχίᾳ ἐπέβαλε χερσὶν.
 δευτέρῳ αὐτοῦ τῶν ἔργων τούτων ὡραχόρεν τῶν πύθων
 τῆς ἰσχυροῦς, ὡς δεδύκατε ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνῳ τού-
 τῳ. καὶ δὴ πολιτικὰς δωρεὰς, οὕτως ἐκείνοί τε κα-
 λῶς καὶ λυσιτελουμένως ἐδίδοσαν αὐτοῖς, καὶ ὑμεῖς ἔκ-
 ὄρως τὰς δὲ τῶν ξένων, πῶς ἐκείνοι μύθωνι τὰ φαρσα-
 λία δώδεκα μὲν τάλαντα ἀργυρεῖς δὲ πέντε τὸν ἐπ' ἰπ-
 πῶνι τῆς πύθον ἀμοιβόλαι πόλεμον, ξυκοσίους δ' ἰπ-
 πῶσι πεντήκοντα ἰδίους βοηθήσαντες, οὐκ ἐψηφίσαντο αὐτῶν
 εἶς τις δαποκλήνη, ἀγώγιμον εἶναι, ἀλλὰ πολιτείαν ἐδί-
 δουσαν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ὑπελάμβανον εἶναι τὴν πύθον,
 καὶ πάλιν περὶ κλά τῶν τῶν βαρβαρῶν πῶς ὄπι-
 στρατείας βασιλεύοντι μακεδονίας, τοῖς ἀναχωροῦ-
 ντας ἐκ πλάτων τῶν βαρβαρῶν διαφθείραντες, καὶ τέ-
 λειον ποιήσαντες τὰ τῶν βασιλεί, οὐκ ἐψηφί-
 σασιν ἀγώγιμον, εἶς τις δαποκλήνη περὶ κλά τῶν βασι-
 λεί, ὁ προσὶν ἰσχυρῶν δὲ ἡμῶν δαποκλήνη τοῦ ἀλλὰ πο-
 λιτείαν ἐδίδοσαν μόνον. καὶ γὰρ τοὶ τότε μὲν, οὕτως ἴμιον
 ἡμῶν πᾶσιν ἀφ' ἑστέροις τὸ γινέσθαι πολίτας τὰ ὑμῶν, ὡς
 εἶς τὸν τῶν τούτου, τῆς αὐτῶν ὑμῶν ἀγαθὰ ἡδέ-
 λῳ ποιῆσαι. καὶ οὕτως ἀπῆλθον, ὡς τῶν τετυχηκότων
 πολλοὶ πλείω κακὰ τῶν φαιερῶν ἐχέοντες εἰσὶν ὑμῶν
 εἰργασμένοι οὐ μόνον δ' αὐτῶν τῶν πόλεως ἢ δωρεὰ πω-
 πεπληγμέναι καὶ φάλη γέροντες, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι δὲ
 τῶν τῶν κατεστάτων καὶ θεοῖς ἐχέοντες ῥητόρων, τῶν τῶν
 ποιῶντα γραφῶν ἐτοίμως, πονηρίαν οἱ τοσαύτην ἰσχυ-
 ροῦσιν περὶ τῶν τῶν ἀγῶν, ὡς τῶν τῶν π-
 μῶν εἶς τῶν τῶν δωρεὰς, ὡς περὶ τῶν τῶν μικρὰ καὶ κο-
 μῶν δὲ φάλη δαποκλήνη τῶν τῶν, ὡς τῶν τῶν ἐπὶ δυνά-
 ζουσι, καὶ πολλοὶ δαποκλήνη αὐτῶν λημμάτων γράφοιτες
 πάντες, καὶ βέλωνται, φασίοντες ἡμῶν τῶν τῶν τῶν
 φασίοντες ἡμῶν ἀριβαρζάλλου ἐκείνων, οὐ μόνον αὐ-
 τῶν καὶ τῶν τῶν, ὡς τῶν τῶν ἀπῆλθον ὡς ἐβελή-
 θησαν ἀλλὰ καὶ δύο ἀβυδωνοῖς μεταθλεύματα καὶ
 πονηρῶν αὐτῶν πωροῦσιν αὐτῶν. φιλοκον
 καὶ ἀγῶν. πάλιν πύθον δὲ ξένους πῶν ποιῶν τῶν
 δύο πῶν ὑμῶν, πῶν τῶν τῶν ἀ μέρους ἡμῶν δαποκλήνη,
 πωροῦσιν αὐτῶν δύο, φασίοντες ἡμῶν, καὶ πολυδένειν,
 ἀφ' ἑστέροις ἐπὶ ἡμῶν τῶν γα, ἀλλ' ὄλεθρος, εἶς τῶν τῶν
 πεποικίας, οἷα λέγει ὀκνήσαντες ἀπῆλθον ὡς φασίοντες.
 λούτῳ ἡμῶν, ἐπειδὴ κερσεβλέπῳ ἡμῶν ὡν αὐτοῖς
 ἐδίδοσαν, καὶ τῶν τῶν ἡμῶν πῶν πῶν, πωροῦσιν αὐ-
 τῶν τῶν ἡμῶν, ὡς τῶν τῶν ἀπῆλθον εἰργασμένοι κακὰ τῶν
 δ' ὅλας ὅν οὐδεὶς οἶδεν ἀφ' ἑστέροις τῶν τῶν, ἀπῆλθον
 ὅμοια. τοὶ γὰρ τοὶ δὲ τῶν τῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶσι, μι-
 κρὰ ἀπῆλθον τῶν τῶν, φασίοντες καὶ τῶν τῶν τῶν
 καὶ τῶν τῶν πωροῦσιν βαδίζουσι, οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν τῶν.
 ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἑκαστον πύθον, ἐκείνων οὐδε-
 μία γὰρ ὡς εἶποι. τῶν τῶν τῶν τῶν οὕτως ἀφ' ἑστέροις
 πωροῦσιν αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ παρρησίας, εἰπεῖν τῶν τῶν, οὐ-
 δήν ὑμῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶσι, μάλλον εἰσὶν ἀπῆλθον οὐ-
 δήν ὑμῶν ἐπὶ λαμβάνειν ἐδέλετε ὡς τῶν τῶν ἀδικοῦ-
 ντες ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν ἐπὶ τῶν πόλεως, καὶ τοὶ
 οὐδέποτε, ὡς ἐκόλαζον οἱ πωροῦσιν τοῖς ἀδικοῦσιν. ἑαυτοῖς, εἰ ὡς τῶν τῶν τῶν ὑμῶν. ἐκείνοι θεμισκλέα λα-
 βόντες μίτρον αὐτῶν ἀξιοῦντα φασίοντες, ἐξήλασαν ἐκ τῶν πόλεως, καὶ κηδισμὸν κατέγνωσαν. εἰ κίμων, ὅτι τῶν
 παρῆσιον μίτρον πολιτείαν ἐφ' ἑαυτὸν, ὡς τῶν τῶν τῶν ἀφ' ἑστέροις, τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι πεν-
 τήκοντα δὲ τάλαντα εἰσέπραξαν, καὶ τῶν τῶν τῶν πωροῦσιν αὐτοῖς ἀγαθὰ εἰργασμένοι

A Nunc vulgò ita dicunt, Timotheus Corcyram cepit,
 Iphicrates Moram* concidit, Chabrias nauali ad Na-
 xum praelio vicit. Namquid tam immensos honores
 ob horum singula decernitis, videmini quasi conce-
 dere de gloria gestarum rerum. Ciuilia igitur præmia
 illi tam & pulchrè & vtiliter largiebantur, & vos nõ
 rectè. Sed hospitalia quomodo? Illi Menoni Pharsa-
 lio, duodecim argenti talenta in bellum ad Eionem,
 quæ Amphipoli vicina est, largito, & trecentis suis e-
 quitibus Penestis, opitalato: non decreuerunt, si quis
 eum occidisset, abduci illum licere: sed ciuitate do-
 narunt: quòd eum honorem esse abundè magnum e-
 xistimarent. Rursum Perdiccæ, Barbarici belli tem-
 porib; in Macedonia regnati: qui Barbaros Platais re-
 cedentes ceciderat, effeceratq; vt regis Perfaru clades
 integra esset, non decreuerunt abduci licere eum, si
 quis Perdiccæ, qui in vestram gratiam inimicitias re-
 gis Perfarum susceperat, occidisset: sed tantum ciui-
 tate donarunt. Nã illis tẽporibus consensu mortaliũ
 omnium tantus honos putabatur Atheniensis ciuitatis
 ius adipisci: vt pro eo consequendo, tanta in nos
 beneficia cõferre vellent. Nunc idem ita contẽnitur,
 vt hoc honore ornati multi, pluribus vos malis affe-
 rint, quàm aperti hostes. Neq; verò hoc solum munus
 nostræ vrbis abiectũ & vile factum est: sed & cætera
 omnia, propter execrabilium & nefariorum oratorũ,
 qui talia temerè scribunt, improbitatem. Quorum a-
 uaritia & sordes in tam immensum excreuerunt, vt
 honores & præmia vestra, tanquam ij qui minutas
 res & supra modum viles auetionantur, sic vedant, de
 pretio detrahentes, & multis ob eadem illa lucella
 scriptitantes quicquid omnino optauerint. Primum
 enim, vt à postremis ordiamur, Ariobarzanem illũ,
 non ipsum tantum & eius filios numero tres omnib;
 dignati sunt quæcunq; voluerunt: sed & duos Aby-
 denos, infestissimos Atheniensũ hostes, homines im-
 probissimos, ei adiunxerunt, Philiscum & Agauum.
 Rursum, cum Timotheus officio functus erga vos, &
 rem bene gessisse videretur: præterquam quòd ei sum-
 ma omnia dederant, adiecerunt auctarij vice duos,
 Pharsicidem & Polythenem, homines (neque enim
 ingenui sunt) perditos & talibus facinoribus opertos,
 à quorum commemoratione homo cordatus abhor-
 reat. Nunc postremo, postquam Cersobleptem his di-
 gnati sunt, quæ ipsis videbantur, & ea res summis stu-
 diis agebatur, duos ei adiungunt: alterum, qui tanta
 mala fecit, quanta audiistis: alterum, quẽ prorsus ne-
 mo hominũ nouit, quisnam sit, Eudercen nomine. Itaq;
 dũ ita fit, quæ magna olim habebantur, nunc parui æ-
 stimantur: & res in dies vagatur longius, neque iam hæc
 sufficiunt. Quòd nisi hæc singula cauebitis: fatis appa-
 ret fore, vt illorum pretium & gratia omnis exole scat.
 quòd verò ad tantam turpitudinem res prolapsæ sunt,
 nemo magis in culpa est quàm vos ipsi, Athenienses,
 si veritas liberè dicenda est. Nam delinquentes pun-
 nire destitistis: & supplicia etiam ciuitate emigrarunt.
 Atqui considerate quo pacto nostri maiores eos vlti
 sint, à quibus iniuria afficiebantur? num eodem modo
 quo vos? Illi Themistoclem, animis elatiorem quàm
 in libera ciuitate ferri posset, Medicæ proditionis dam-
 natum, vrbe eiecerunt. Cimon, quòd patriam reipu-
 blicæ formam in se transfoueret, tribus tantum cal-
 culis pœnam capitis effugit, quinquaginta talentis
 multatus est. Hoc modo tractabant viros de se tam

Reprehen-
 sio leuita-
 tis oratorũ
 & sordiu:
 & accusa-
 tio socor-
 diæ populi

praclare meritos. Haud iniuria. Nec. n. eis vendebant suā libertatē, & magnitudine animorū partam gloriā: sed & dum boni erant, eos honorabāt, & improbis eorū conatib. obistebant. vos autē, Atheniēses, gravissimo rum scelerū reos & conuictos palā, si vnum atq. alteri facetum dictum protulerint, & à tribulib. aliquot delecti aduocati deprecētur, absoluitis. Sin damnatis ali- que: æstimatio litis est XXV drachmarum. Atqui tum ætarium copiosum erat, & magnus reipublicæ splen- dor: priuatum nemo supra vulgus eminebat. Id quod hinc clarissimè cernitur. Nam Miltiadis & Themisto- clis, aliorūmq. illius ætatis illustrium virorum ædes, si quispiam vestrūm vidit, cuiusmodi sint: reliquis nihilo esse splendidiore videt, sed ædificia publica & sub- structiōnes tantæ & tales, vt ad eorum excellentiā po- sterioritas nihil addere posse videatur: vt propylea hæc, naualia, porticus, Piræeus, & reliqua, quib. urbē ador- natam spectatis. Nunc priuatæ singulorū rempublicā gerentiū tantæ opes sunt, vt alij ædes multis publicis ædificiis magnificentiores habeant: agros alij plures coemerint, quā vos habetis omnes qui in iudicio af- fidetis. Quæ vos autē publicè struitis, & tectorio indu- citis, turpe dictū est quā sint tenuia, & sordida. Nun- quid dicere potestis, vos cōmuniter quæsitam & par- tā relicturos esse, sicut illi fecerunt, Chersonesum, Am- phipolim, gloriā rerum gestarū: quā cum istius generis ciues omni modo absumāt, non tamē obscurare pos- sunt, Atheniēses. Merito. Nā Aristidis, qui suo arbitra- tu ordinādi vectigalia potestatem habuit, opes, ne vna quidē drachma sunt auctæ: quin & eius mortui funus publicis sumtib. est elatū. vobis autē sicubi opus erat, in ætario pecunia maxima erat inter omnes Græcos, vt quādiu vos foris militaturos decreuissetis, tādū sū- ptus haberetis. Nunc, qui rempublicam administrant, ex inopia peruenerūt ad opes, & longi tēporis edmea- tu sunt instructi: vos publicè nec vnus diei habetis a- limoniam: sed accidit, vt simul aliquid faciendum sit, simul vnde id suppetat, vos nihil habeatis. Tum enim magistratuum dominus erat populus: nūc verò est mi- nister. In causa autē sunt isti, qui talia scribunt, & vos assuefaciunt, vt vosmetipfos aspernemini: vnum atque alterum hominē admiremini. Sic fit, vt isti vestræ glo- riæ, vestræque felicitatis hereditatem cernant: vos re nulla fruamini, sed testes sitis alienorum bonorū nul- lius alterius rei participes, nisi fraudū, quib. circumscri- bimini. At quantos gemitus, quanta suspiria ederent illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetiue- runt, & plurima honestissimorum facinorū monimen- ta reliquerunt: si scirent, nunc vibem ad ministri habi- tum & conditionem redactam, an Charidemus custo- diendus sit, deliberare: Charidemus, hei mihi. Sed non hoc est graue, non hoc, nos maioribus nostris, qui vir- tute omnibus præstiterunt, impudentius consulere: sed illud, neminem nobis esse imprudentiorē. An verò pu- dendū non est, cum Aeginetæ qui in insula tam parua habitant, qui nihil habent quod eis animos facere iurè possent: Lampidē, quo in tota Græcia non est nauicula- rius opulentior, qui & urbē & mercatum eis inlfluxit, nondū in hunc vsq. diem ciuem fecerint, sed vix immu- nitatē tributi, quod inquilini pendunt, concesserint: cū Megarenses execrandi, tam studiosè suam dignitatem exaggerent, vt, cum missis legatis iuberent Lacedæmo- nij, vt Hermonē gubernatorē, qui cum Lysandro treme- mes ducentas ceperat, postquā nos ad Aegospotamos aduersam fortunam experti sumus, ciuem facerēt: re-

κλήσια, κέκτηται τῆν ἑλλήνων, καὶ κατισκέυασι τὴν πόλιν αὐτοῖς καὶ τὸ ἐμπόριον, μηδέπω καὶ τήμερον πολιτικῶν πνευμάτων ἀλλὰ μόλις αὐτῶν ἀτρεχίας ἡξιοκένει τὴν μετοικίαν καὶ μεγάρας τετρασι, τοῖς καταστάσι, ὅτις ἐν τῶν παρ' αὐτοῖς σεμνωθῆν. ὡς τε ἕρωονα τὴν κυβερνήτην, τὸν μὲν λυσιστρου λαβόντα ξηρείας διακοσίας, ὅτ' ἐν ἀργυροποταμοῖς ἠτυχῆσθαι ἡμῶν, πεμφθέντων λακεδαίμονίων καὶ χυδόντων πνευμάτων πολιτικῶν, ἴσχυονα ἀποκρινάσθαι

αἰθερόποις. δικαίως. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοτο τιμω- τῆν ἑλλήνων, καὶ μεγαλοψυχίαν τῆν ἔργων ἀλλὰ χηνοῖς ἀπὸ ὄντας, ἐτίμων ἔπιχειροῦσι δὲ ἀδικεῖν, καὶ ἐπέτρεπον. ὑμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες ἀθλιωταί, τοῖς τὰ μὲν σα ἀδικουῦντας καὶ φανεροῦς ἐξελεγχόμενοι, αἰ σὺν δύο ἀσεία, εἴπωσι, καὶ ὡς τῶν * φυλετῶν πνέσ καὶ ἄλλοι σὺν δίκῃ δειδύσιν, ἀφίετε. εἰ δὲ καὶ κατα- εἰσπαδί του, πάντε καὶ εἰκοσι δραχμῶν ἐπιμισαί. καὶ γὰρ τοι τότε, τὸ μὲν τῆς πόλεως, καὶ εὐπορα καὶ λαμοῦσθαι δημοσία ἰδία ἢ οὐδὲν ἕωρεῖτε τῶν πολλῶν. τιμω- εἶον ἢ, τὴν δεμισουλοῖς μὲν γὰρ οἰκίαν, καὶ τὴν μιλια- δου, καὶ τῆν τότε λαμοῦσθαι, εἴπῃς ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅτις ποτ' ἔστιν, ὅρα τῆν πολλὰν οὐδὲν σεμνοτέραι οὐσαν. τῆ ἢ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ τὰ κατασκευάσμε- τα, τιλιπῶντα καὶ τοιαῦτα, ὡς τε μηδενὶ τῆν ἔπιχει- μῶν ἕωρεθῶν λελείφθαι. περὶ ἡμῶν τῶν νεώσοικοι, σοῦ, κωεραμῆς, τὰλλα, οἷς κατεσκευάσμε- νῶν ὄρατε τὴν πόλιν. νῦν δὲ ἰδία μὲν ἕκαστος, τῆν κοινὰ ἕωρεθόντων τῶν αὐτῶν φελοῦσθαι ὄρα, ὡς τε πνέ- μῶν αὐτῶν πολλῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνο- τέρας τὰς ἰδίας κατασκευάσθαι οἰκίας: γὰρ δὲ οὐκ ἔστι πλείω πάντων ὑμῶν τῆν ἐν τῶν δικαστηρίῳ σωματικῶ- τα: δημοσία δὲ ὑμεῖς, ἂν ὑμῶν οἰκοδομῆτε καὶ κοινὰς, ὡς μικρὰ καὶ γλίχρα, ἀγχιμῶν λέγην. ἀλλ' ἔχει ἐπι- πείν ὅτι κοινῶν κτιστῶν καὶ καταλείψετε, ἕωρεθόντων χερρόνησον, ἀμφίπολιν, δόξαν ἔργων καλῶν, καὶ τῶν τοι πολιτικῶν πάντων ἀειλοσκοῖτες ἔχοντες, οὐχ οἷοι τῆ ἐ- σιν ἀφανίσαι, ὡς ἄνδρες ἀθλιωταί; εἰκότως, τότε μὲν γὰρ τῶν χυρίῳ τῆν φέρον χηνοῦσθαι τὰς ἀριστεῖν, οὐδὲ μῶν δραχμῶν πλείω τὰ ὑμῶν ἀρχαῖτα ἔχοντο ἀλλὰ καὶ τελοῦσθαι αὐτῶν, ἔδαψεν ἡ πόλις. ὑμῶν δὲ, εἰπόμε- δε, χηνοῦσθαι ὑμῶν κοινῶν πλείω τῆν πάντων ἑλλ- λῶν. ὡς τε ὁπόσου χηνοῦσθαι ἕχοντες, πο- τον μισθὸν ἔχοντες ἔχοντες. νῦν δὲ οἱ μὲν τὰ κοινὰ ἀει- κωῦτες, ἐκ πτωχῶν εἰσὶν εὐποροι, καὶ πολλοὺς χηνοῦ- C ἕωρεθῶν ἀφρονῶν εἰσὶν ἡτοιμασθῶν. ὑμῶν ἢ, οὐδὲν ἡμέρας ἐφόδα ὄρα ἐν τῶν κοινῶν ἀλλ' ἄμα δὲ τῶν πνέ- καὶ πόθεν οὐκ ἔχετε. τότε μὲν γὰρ καὶ δεσποῖν οὐδὲν ἔχοντες τῆν πολιτικῶν, νῦν δὲ ὑπέρτης. ἀποῖ. δὲ οἱ τῶν τοιαῦτα γράφοιτες καὶ συνεδίξοντες ὑμῶν, ὑμῶν μὲν αὐ- τῶν καταφρονεῖν, εἴα δὲ ἢ δύο αἰθερόποις διαμαρτυρῶν, ἢ ἔπει κληρονομοῦσθαι τῆς ὑμῶν δόξης. ἢ τῶν ὑμῶν ἀγαθῶν ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὁποῦν δπο λαυτῆς ἀλλὰ μαρτυρες ἐστέ τῆ ἕωρεθῶν ἀγαθῶν, οὐδὲν ἄλλο μαρτυ- Τες, ἢ τῶν ἕωρεθῶν. καὶ τοι τιλικῶν ποτ' αἰσθησῶν οἱ ἄνδρες οὐκ οἶοι, οἱ ἕωρεθῶν δόξης καὶ χυδονίας τῆν τα- σαίτες, καὶ πολλὰν καὶ καλὰν ἔργων ἕωρεθῶν καταλιπότες: εἰ ἄρα ἀποδοῖντο, ὅτι νῦν ἢ πῆλις εἰς ὑμῶν του χηνοῦσθαι καὶ τὰς περὶ ἡμῶν, καὶ χαρίδημον εἰ τῶν φεουρεῖν βελώτα, χαρίδημον, οἶμοι. ἀλλ' οὐδέ τι ἐστὶ τῶν δεινῶν, ἐπὶ το, εἰ τῶν φεουρόνων, οἱ τῶν ἀπάντων δεινῶν ἕω- σιν ἀρετῆ, χηνοῦσθαι βελόμεθα: ἀλλ' ὅτι καὶ πάντων αἰθερόπων. πῶς γὰρ οὐκ ἀγχοῦ, ἀγχιμῶν μὲν τετρασι, ἢ- σον οἰκωῦτας οὐτῶ μικρὰ, καὶ οὐδὲν ἔχοντες ἐφ' ὅ μῶ- γα δὲ φεουρεῖν εἰκόσ καὶ αὐτοῖς, λαμπρῶν, ὡς μέγιστα κα-

... ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἕωρεῖτε τῶν πολλῶν. τιμω- εἶον ἢ, τὴν δεμισουλοῖς μὲν γὰρ οἰκίαν, καὶ τὴν μιλια- δου, καὶ τῆν τότε λαμοῦσθαι, εἴπῃς ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅτις ποτ' ἔστιν, ὅρα τῆν πολλὰν οὐδὲν σεμνοτέραι οὐσαν. τῆ ἢ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ τὰ κατασκευάσμε- τα, τιλιπῶντα καὶ τοιαῦτα, ὡς τε μηδενὶ τῆν ἔπιχει- μῶν ἕωρεθῶν λελείφθαι. περὶ ἡμῶν τῶν νεώσοικοι, σοῦ, κωεραμῆς, τὰλλα, οἷς κατεσκευάσμε- νῶν ὄρατε τὴν πόλιν. νῦν δὲ ἰδία μὲν ἕκαστος, τῆν κοινὰ ἕωρεθόντων τῶν αὐτῶν φελοῦσθαι ὄρα, ὡς τε πνέ- μῶν αὐτῶν πολλῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνο- τέρας τὰς ἰδίας κατασκευάσθαι οἰκίας: γὰρ δὲ οὐκ ἔστι πλείω πάντων ὑμῶν τῆν ἐν τῶν δικαστηρίῳ σωματικῶ- τα: δημοσία δὲ ὑμεῖς, ἂν ὑμῶν οἰκοδομῆτε καὶ κοινὰς, ὡς μικρὰ καὶ γλίχρα, ἀγχιμῶν λέγην. ἀλλ' ἔχει ἐπι- πείν ὅτι κοινῶν κτιστῶν καὶ καταλείψετε, ἕωρεθόντων χερρόνησον, ἀμφίπολιν, δόξαν ἔργων καλῶν, καὶ τῶν τοι πολιτικῶν πάντων ἀειλοσκοῖτες ἔχοντες, οὐχ οἷοι τῆ ἐ- σιν ἀφανίσαι, ὡς ἄνδρες ἀθλιωταί; εἰκότως, τότε μὲν γὰρ τῶν χυρίῳ τῆν φέρον χηνοῦσθαι τὰς ἀριστεῖν, οὐδὲ μῶν δραχμῶν πλείω τὰ ὑμῶν ἀρχαῖτα ἔχοντο ἀλλὰ καὶ τελοῦσθαι αὐτῶν, ἔδαψεν ἡ πόλις. ὑμῶν δὲ, εἰπόμε- δε, χηνοῦσθαι ὑμῶν κοινῶν πλείω τῆν πάντων ἑλλ- λῶν. ὡς τε ὁπόσου χηνοῦσθαι ἕχοντες, πο- τον μισθὸν ἔχοντες ἔχοντες. νῦν δὲ οἱ μὲν τὰ κοινὰ ἀει- κωῦτες, ἐκ πτωχῶν εἰσὶν εὐποροι, καὶ πολλοὺς χηνοῦ- C ἕωρεθῶν ἀφρονῶν εἰσὶν ἡτοιμασθῶν. ὑμῶν ἢ, οὐδὲν ἡμέρας ἐφόδα ὄρα ἐν τῶν κοινῶν ἀλλ' ἄμα δὲ τῶν πνέ- καὶ πόθεν οὐκ ἔχετε. τότε μὲν γὰρ καὶ δεσποῖν οὐδὲν ἔχοντες τῆν πολιτικῶν, νῦν δὲ ὑπέρτης. ἀποῖ. δὲ οἱ τῶν τοιαῦτα γράφοιτες καὶ συνεδίξοντες ὑμῶν, ὑμῶν μὲν αὐ- τῶν καταφρονεῖν, εἴα δὲ ἢ δύο αἰθερόποις διαμαρτυρῶν, ἢ ἔπει κληρονομοῦσθαι τῆς ὑμῶν δόξης. ἢ τῶν ὑμῶν ἀγαθῶν ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὁποῦν δπο λαυτῆς ἀλλὰ μαρτυρες ἐστέ τῆ ἕωρεθῶν ἀγαθῶν, οὐδὲν ἄλλο μαρτυ- Τες, ἢ τῶν ἕωρεθῶν. καὶ τοι τιλικῶν ποτ' αἰσθησῶν οἱ ἄνδρες οὐκ οἶοι, οἱ ἕωρεθῶν δόξης καὶ χυδονίας τῆν τα- σαίτες, καὶ πολλὰν καὶ καλὰν ἔργων ἕωρεθῶν καταλιπότες: εἰ ἄρα ἀποδοῖντο, ὅτι νῦν ἢ πῆλις εἰς ὑμῶν του χηνοῦσθαι καὶ τὰς περὶ ἡμῶν, καὶ χαρίδημον εἰ τῶν φεουρεῖν βελώτα, χαρίδημον, οἶμοι. ἀλλ' οὐδέ τι ἐστὶ τῶν δεινῶν, ἐπὶ το, εἰ τῶν φεουρόνων, οἱ τῶν ἀπάντων δεινῶν ἕω- σιν ἀρετῆ, χηνοῦσθαι βελόμεθα: ἀλλ' ὅτι καὶ πάντων αἰθερόπων. πῶς γὰρ οὐκ ἀγχοῦ, ἀγχιμῶν μὲν τετρασι, ἢ- σον οἰκωῦτας οὐτῶ μικρὰ, καὶ οὐδὲν ἔχοντες ἐφ' ὅ μῶ- γα δὲ φεουρεῖν εἰκόσ καὶ αὐτοῖς, λαμπρῶν, ὡς μέγιστα κα-

τοῖς ὅτι ὅταν αὐτοῖς ἴδωσι παρπιάτῳ αὐτὸν πεπονη-
 μένους, τότε καὶ αὐτοὶ μεγάρεα ποιήσονται· καὶ ὠρεί-
 τας ἐκείνοις μέρεθ' τέταρτον διβόιας οἰκουύτων, τὸν
 χαρίδημον τῆτον αὐτὸν, ὃ μήτηρ μὲν, ὑπαρχει πο-
 λίτης ἐκείνῃ, πατήρ δὲ οὐκ ἔσθ' τις, ἢ ποθέν. οὐδὲν γὰρ
 δεῖ πλείω ἢ τὴν ἀναγκάων αὐτὸν ἐξετάζεσθαι. ἀλλ' ὁ-
 μως τὸ ἴμισυ τῆς γῆς αὐτῶν συμβαλλομένου, τῆς ἡμί-
 στας μέρεθ' ἡμίσεος ἡμέρας οὐκ ἠξιώκασι, ἀλλ' εἰς
 τοὺς νότους ἐκείνῃ συλλέγει, καὶ ἀπὸ ποτὸς ἐνθάδε εἰς κυ-
 νουραργες οἱ νότοι. ὑμεῖς δ', ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶν, πάσης
 πῆς πόλεως μεταδόντες αὐτῶν καὶ τετυνηκότες ἄλλοις,
 ἐπὶ καὶ τῆτον αὐτῶν ἀποδοθήσετε, ὅτι, τίς ποίας ἔχασεν αὐτῶν
 οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἢ τὸν ἀπολεωκότων ὀπιβουλόετα·
 ἢ ποίαν πόλιν παρέδωκεν ἀγχιμάλων λαβῶν, ἢ τί-
 νας κινδυνώεις ἰσθ' ὑμῶν κενωδωδύκεν, ἢ τίνας ἐ-
 χθροὺς τοῖς αὐτοῖς ἰμῖν ἤρηται; οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν ἔρχο-
 μεθα μὲν δὴ τῶν νόμων, ὧν ὡς ἀγαθὰ μύθηα, ὡς ἀδελφοὶ
 δικαστῶν, βούλομα, μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν κατακεί-
 νειν, ἃ νομίζω μνημονόουτας ὑμᾶς ἀμεινον φυλάτ-
 τειν, ἀπὸ τῶν καὶ φενακίζειν οὐ τοὶ ζητῶσιν ὑμᾶς, ὁ
 πρῶτος νόμος ἀπικρὸς εἴρηκεν, ἀπὸ πῆς ἀποκτείνῃ τι-
 νὰ, τὴν βουλήν δικάζειν. ὁ γὰρ πῆς ἀποκτείνῃ, ἀπὸ τῆς
 γέγραπεν, ἀγῶμον ἐστίν. τῆτον φυλάττετε, καὶ μνη-
 σε, ὅτι πῶν ὄντων ἐστὶν ἐναντιώτατον, τῆς κρίνειν τὸ μὴ
 ὀδύτα κρίσιν ἐκδοτον ποιεῖν. οὐκ ἔσθ' μετατ' αὐτὰ ὁ δὲ
 πρὸς νόμος, οὐδὲ τὸν ἐαλωκότα ἀδελφόνον, λυμεί-
 νεσθαι, οὐδὲ γῆματα πρὸς τῆσθαι. ὁ δὲ ἐν τῶν ποιεῖν ἀ-
 γῶμον πῶντα ταῦτα δέδωκεν ὅτι γὰρ τοῖς λαβοῦσιν
 ἔσθαι ποιεῖν ὅ, πῆ βούλωνται. ἀπὸ τῆς ὁ νόμος ὡς
 τοῖς δεσμοδέτας κηλύει, καὶ τῆτον, ἀπὸ τῆς πεπον-
 δότου λάβῃ πῆς παρῆσι. ὁ δὲ ἀγῶμον αὐτῶν τῆσθαι
 ἀπὸ τῆς ἐνεργόντ' ἰδῶσιν ὡς αὐτὸν, καὶ ὅτι πῆς ἀλλο-
 ξίας πῶν λάβῃ. ἐστὶν ἐφ' οἷς ἀδικήματα δέδωκεν ἀπο-
 κτείνῃ ὁ νόμος. ὁ δὲ οὐδὲν ὑπειπὼν, καὶ ὅτι τούτοις
 κτείνῃ πῆς, δίδωσιν ἐκδοτον τὸν ἀδελφὸν ἀφειμένον ἐν
 πῆς νόμοις. εἰ αὖ πῆς πῶν, πῆ τοιούτων, δικαστῶν ὁ νόμος
 κηλύει ἀπικρὸν πρῶτον. ὁ δὲ, τοιῶν αἰτίων, οὐδὲ μῶν
 κρίσιν, οὐτὲ αὐτὸς εἰπὼν, οὐτὲ παρ' ὧν αὐτὸς ἀξιοῖ ἀγ-
 πίας λαβεῖν, ἀγῶμον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς. καὶ πῆς ἀφαι-
 ρίται, ὡς ἀγῶμα ἐκασονδον ποιεῖ. τὸ ἀδελφολήμον,
 παρ' οἷς ἀπὸ δράσας ἢ εἰ μὴ διδύσασι δίκας, κηλύου-
 σιν οἱ νόμοι μέρεθ' ἑξῶν ἐστίν. ὁ γὰρ, ἀπὸ τῆς ἀφαιρηταῖς πῆς τὸν
 ἀγῶνα, μὴ βουλόμεθα πρὸς δίκης ἐκδοῦναι, ἀ-
 πὸ τῆς ἐκασονδον ποιεῖ. οὐκ ἔσθ' νόμος, εἰ μὴ τὸν αὐτὸν
 ὅτι πῶν πῆς τις, εἰσφέρειν. ὁ δὲ ἐπ' ἀπὸ τῆς γέγραπεν
 ψήφισμα ἴδιον. οὐκ ἔσθ' ψήφισμα ὁ νόμος κυριώ-
 τερον ἐστὶν νόμου. ὁ δὲ ὑπαρχόντων τοσούτων νόμων, ψή-
 φισμα ποιεῖ κύριον, τοῖς νόμοις ἀναρῶν. ταῦτα φυ-
 λάττετε, καὶ μεμνημένοι καὶ ἀπὸ τῆς καὶ τῆς μὲν ὡς ἀ-
 γῶμας, ἀπὸ τῶν ποιήσονται, χαίρειν εἴτε, καὶ μὴ ὅτι
 εἰσπίτε λέγειν αὐτοῖς κηλύειτε δὲ δεῖξαι πῶν γέγρα-
 φει κρίσιν, ἢ πῶν γέγραπεν, ἀπὸ πῆς ἀλά φόνου, καὶ
 τούτου τῆς πτωρίας ἐστίν. εἰ γὰρ, ἢ τὸν ἀλλοδί πῶν κη-
 λύει καὶ ἐαλωκότα ὅτι δεῖ κολάζειν ἐγγραφῆς, ἢ αὐ-
 τὸς ἐγγραφῆς κρίσιν εἰ πεπονήκεν ἢ οὐ; καὶ εἰ δίκης, ἢ
 ἀδικίας, οὐκ ἀπὸ δίκης. εἰ δὲ τῆς αἰτίας ὄνομα * αὐτῶν γέγραπεν, ἀπὸ πῆς ἀπὸ τῆς ἀλά φόνου, καὶ τῶν πτωρίας ἐστίν κατ' αὐτὲ τῶν αὐτῶν, ἀπὸ
 πρὸ τῆς ἀδελφῶν ἀποκτείνῃ, καὶ πῶν δὲ ὁ δὲ δίκης ἀπὸ τῆς ἀλά φόνου, ἀγῶμον ἐστὶν γέγραπεν μὴ φενακίζεσθαι ἀλλ'
 ὁ δὲ, ὅτι πῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἀνομώτατα εἴρηκεν.

A Ipnoderint. Si prius vidissent ipsos cum Spartiatam
 fecisse, tum & se illum Megarenses facturos: cum
 Oritæ quartam Eubææ partem incolentes, stum i-
 pfum Charidemum, cuius mater civis illic est, pater
 verò, non dicam, quis, aut unde (nec enim necesse ha-
 beo inquirere in eum accuratius quàm res cogit)
 mediam tamen ei partem generis conferat, medie-
 tate in hunc vsque diem nondum illum dignati sint:
 sed illic in tribu nothorum censeatur, quemadmo-
 dum olim hic in Cynofarges nothi conveniebant.
 Vos verò, Athenienses, qui totius illi ius civitatis im-
 pertiistis, & alios honores habuistis, etiam hoc ei ad-
 iicietis? Quamobrem tandem? Quas naues vobis ce-
 pit? propter quas ei, ab his qui illas amiserunt, iusi-
 dia struuntur? quam urbem à se captam vobis tradi-
 didit? in qua discrimina capitis propter vos se con-
 iecit? quorum inimicitias communes vobiscum sus-
 cepit? Nemo est qui possit dicere. Sed vbi de legibus,
 quas adduximus, pauca dissero, quorum vos recor-
 datos, cautiores fore puto, si isti vos seducere atq. in
 fraudè illicere studuerint, descendā. Prima lex aperte
 iubet, si quis aliquè occiderit, Senatū iudicare: iste si
 quis occiderit statim scripsit abducere licere. hoc cu-
 I. stodite: & memineritis, nihil posse iudicio fieri cōtra
 riū magis, quàm sine iudicio p̄scriptionē. Nō finit po-
 II. stea secunda lex, etiā dānatū cædis excarnificari, aut
 mulctari pecunia: at iste, dū eū abduci permittit, hæc
 omnia cōcessit. Nā in eorū qui aliquè cōprehēderint,
 manu futurū est, de eo statuere quicquid libitū fuerit.
 Abducere iubet lex ad * Sexuiros, idque, si quis ho-
 III. micidam interfecti patria deprehenderit. Iste ipsi ac-
 cufatori dat abducendi postatem in suas ædes, etiam
 si in aliena terra deprehenderit. Sunt iniuriæ quædā
 IIII. propter quas aliquem occidendi licentiam lex de-
 dit: iste non adiecit, etiam si propter illas aliquis oc-
 cidit: sed eum proscribit, quem leges indemnem
 & infontem dimittunt. Si cui tale quid vsu venit, ius
 primum postulare lex iubet: iste contra, nullum iudi-
 V. ciū nec ipse designavit, neq. à quibus pœnas exigit, pe-
 tit: sed statim scripsit, eum abducere licere: quem
 si quis asseruerit, euestigiò fœderibus excludit. Pi-
 VI. gnora capere illic vbi homicida fuerit, nisi ius dare
 velint, iubet lex, vsq. ad tres licere. Iste, si quis reū asse-
 rat à violenta abductione, nolēs vt ante iudiciū deda-
 VII. tur, statim eū fœderibus excludit. Non finit lex ali-
 quā legēs, nisi eadē pariter ad omnes pertineat, pro-
 VIII. mulgare: iste, ob vnū virū, peculiare decretū scribit.
 Nō finit lex decretū lege plus valere: iste, cū tot sint
 leges, decretū ratū facit, leges tollit. Hæc caute, atq.
 in hoc concessū nolite obliuisci: & quicquid isti effu-
 giorum quæritarint, contemnite & repudiate. Iubete
 potius, vt ostendat, vbi iudicij mentionem fecerit: aut
 vbi scripserit, si quis cædis cōuictus fuerit, vt de eo
 pœna sumatur? Nam si aut alicubi alibi damnatum
 & conuictum, puniendū esse scripsit, aut ipse iudicā-
 dum esse scripsit, vtrum reus eadē fecerit nec ne:
 item, iurē an iniuria occiderit: nihil deliquit. Si ve-
 rò criminis duntaxat mentione facta, Si quis occide-
 rit, inquit, præterito hoc, Si cædis conuictus fue-
 rit: ite illo, Si occidisse videbitur: nec minus illo, Pœ-
 nas det homicidij: item, Idem de eo supplicium su-
 matur, ac si Atheniensem occidisset: si denique om-
 nino iure omni præterito & neglecto, abduci licere
 scripsit ne decipiamini: sed haud dubiè teneatis, nul-
 lo vnquam decreto leges vsque adeò fuisse violatas.

Petora-
tio, cōtra
enumeratione
legum po-
tissimè.